SALA DE LECTURĂ

Viața studențească

REVISTĂ A ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA, Nr. 1 ● Miercuri 1 ianuarie 1969 ● 16 pagini ● 0,50 lei

1969 - 365 de zile cu trei sori în frunte

Dintotdeauna vizionarul emistih eminescian „zile cu trei sori în frunte" mi s-a părut a fi predestinat să definească, printr-o metaforă cosmică și intimă to- [illegible]

[illegible] tre. [illegible] loc alegerile pentru Marea Adunare Națională. În august vom aniversa 25 de ani de la eliberarea patriei și, probabil tot în anul viitor, va avea loc **Congresul al X-lea al partidului. Organizațiile de partid trebuie să ia toate măsurile pentru a asigura o largă mobilizare a oamenilor muncii, ca acest an să fie marcat de cît mai multe succese în construcția socialistă, în înflorirea patriei."**

Bine vorba nu sfîrșea, am zice noi întocmai ca în balada populară, că iată, un uriaș flux de entuziasm creator s-a și ridicat în întîmpinarea hotărîtorului an 1969, an-cheie nu numai pentru îndeplinirea actualului cincinal, ci și pentru definirea înaltelor comandamente la îndeplinirea cărora ne va chema cel de-al X-lea Congres al partidului, după cei cinci ani de formidabilă și generală înnoire a societății noastre realizată prin înfăptuirea vastului program de civilizație, prosperitate și echitate socială elaborat de istoricul Congres al IX-lea. Însăși conferința de partid la care s-au rostit pateticele cuvinte amintite lansase una dintre cele trei patriotice chemări la care în aceste zile n-au contenit să răspundă cu mesajele unor impunătoare angajamente, în numele tuturor oamenilor muncii, organizațiile județene de partid, institutele de cercetări, toate forțele de care depinde parcurgerea acestei etape decisive pentru drumul ascendent străbătut de poporul nostru în acești ani de covîrșitor progres în toate domeniile vieții noastre economice, politice, sociale. Stat major suprem al acestei impresionante ofensive pentru cucerirea celor mai înalte cote ale planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1969, **„Secretariatul C.C. al P.C.R. a luat act cu satisfacție de ecoul profund produs de aceste chemări în rîndul întregului nostru popor, care se pregătește să întîmpine cu realizări remarcabile cea de-a 25-a aniversare a eliberării patriei și Congresul al X-lea al P.C.R.".**

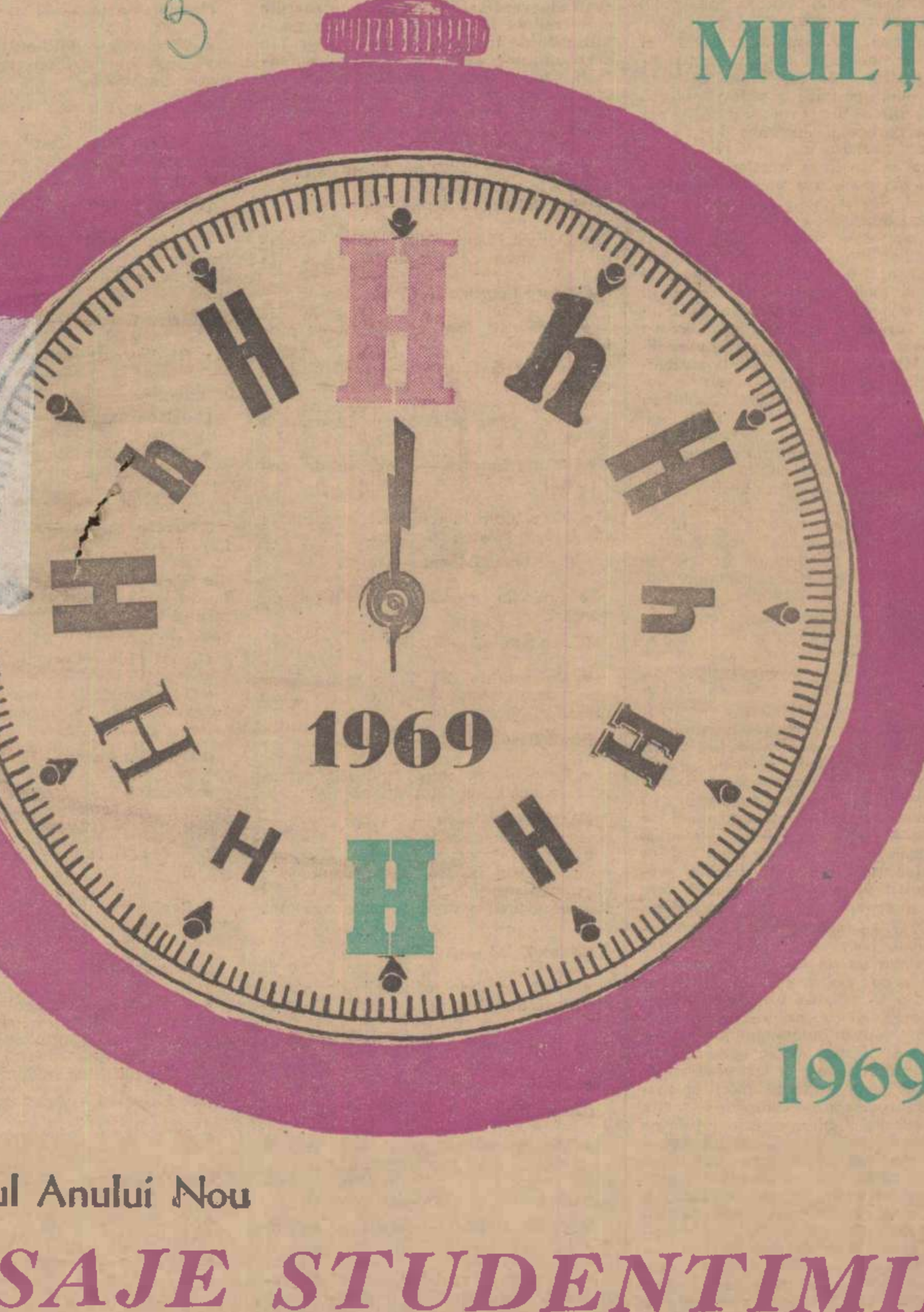
Planul de bătaie pentru declanșarea acestei ofensive a fost conturat cu precizie în cele două înalte foruri, de partid și de stat, — Plenara C. C. al P.C.R. din 16—17 decembrie și Sesiunea Marii Adunări Naționale — și numeroase colective de oameni ai muncii care și-au încheiat înainte de vreme și cu succes bilanțul pe 1968 s-au și înscris în ritmul de muncă cotidian al categoricului an 1969, ritm care din punct de vedere al creșterii economiei naționale va înregistra un parametru ridicat — 10,8 la sută, concretizat în sporuri mari în energetică, siderurgie, construcții de mașini și chimie, în industria bunurilor de larg consum. Angajamentele pe care

Niculae STOIAN

(Continuare în pagina a 2-a)

Da: cadranul zilnic al noului an nu putea să arate decît așa cum și l-a imaginat colaboratorul nostru V. Crișan, student matematician și caricaturist de anvergură. Fiecare oră pe un asemenea cadran e o oră „h", hotărîtă și hotărîtoare, pentru că fiecare e o oră a șarjei și o oră a „mirabilei semințe", o oră în care vezi idei și o oră a exultării arhimedice — evrika! —, o oră a visării și o oră de iubire. Fie ca toate aceste ore să poarte străbătător, ca valurile mării, lumina încrederii și izbînzilor noastre în 1969. LA MULȚI ANI!

LA MULȚI

ANI 1969!

Cu prilejul Anului Nou

MESAJE STUDENȚIMII

Patria noastră socialistă, oferind condiții de afirmare tuturor talentelor în domeniul creației științifice și culturale, al tuturor profesiunilor, stimulează formarea și manifestarea personalității umane, promovează cu consecvență noul, oferă largi posibilități și perspective de dezvoltare tineretului studențesc.

Dragostei și atenției deosebite, permanente, cu care partidul și statul nostru înconjoară studențimea, aceasta trebuie să le răspundă prin rîvnă și perseverență în muncă, printr-o atitudine conștientă și militantă față de cauza construcției socialismului, de interesele majore ale poporului român.

În prag de An Nou urăm tuturor studenților din România succes deplin în pregătirea lor profesională și formarea unei înalte conștiințe cetățenești socialiste, multă sănătate.

„Labor improbus omnia vincit" să devină deviza noastră.

prof. univ. Miron CONSTANTINESCU
adjunct al ministrului învățămîntului

Serbăm încheierea unui an bogat în înfăptuiri cu inima plină de recunoștința pe care o nutrim față de poporul și partidul nostru. Pentru studenți, pentru organizațiile lor, anul 1968 a însemnat un an de succese la învățătură și în activitatea obștească.

Serbăm venirea unui nou an cu hotărîrea de a sluji, prin munca noastră de zi cu zi, înfăptuirea programului de largă perspectivă elaborat de partid pentru dezvoltarea continuă și modernizarea școlii noastre superioare.

Prin munca, rezultatele și faptele noastre să răsplătim strădania pe care poporul român o consacră luminării fiilor săi.

Urez tuturor colegilor un an plin de succese și fericire.

LA MULȚI ANI!

Mircea ANGELESCU
secretar al C.C. al U.T.C.
președintele Consiliului U.A.S.R.

Țin și de data aceasta să vă transmit felicitările mele pentru 1969 și să vă doresc un succes cît mai frumos, împlinirea aspirațiilor voastre. Succesele voastre vor fi și ale noastre, ale celor care v-am transmis făclia.

Sînteți schimbul de mîine pe care îl dorim capabil să continue activitatea celor mai buni fii ai țării, pentru ridicarea ei pe culmile progresului și ale prestigiului în lume.

Într-o epocă de mari revoluții tehnico-științifice, cînd fața lumii se schimbă de la o zi la alta, România va putea învinge numai prin calitatea și pregătirea autentică a fiilor ei, în stare să stăpînească și să promoveze cunoștințele științifice despre natură și societate, să înțeleagă tehnicile moderne, în plină evoluție, să ridice gîndirea românească pe culmile și subtilitățile creației intelectuale și spirituale, să creeze climatul ca aceasta să fie posibil.

La mulți ani.

acad. prof. Horia HULUBEI

1969-365 de zile cu trei sori în frunte

(Urmare din pagina 1)

județ de județ și le ia, de asemenea, pentru creșterea producției agricole și animale vin să întregească această imagine pregnantă a unei Românii și mai puternice din punct de vedere economic în anul 1969, ceea ce înseamnă că sarcinile Congresului al IX-lea în domeniul ridicării nivelului de trai al poporului se realizează cu succes.

Studențimea, interesată profund și organic în tot ce se anticipează științific și realist și se realizează cotidian la dimensiuni epopeice în patria noastră socialistă prin acțiunea responsabilă și patriotică a Partidului Comunist Român, nu numai că vibrează cu toată ființa și conștiința sa în fața acestei ample și imediate perspective a multiplelor noastre izbînzi, dar și înțelege cu prețul căror imense eforturi de muncă și abnegație se cucerește fiecare nouă treaptă a civilizației materiale și spirituale a poporului nostru. Această înțelegere îi dă și mai mult sentimentul răspunderii pe care o implică prezența sa pe băncile facultăților, adică angajarea sa ca detașament de viitori specialiști în realizarea istoricei opere a făuririi societății socialiste și comuniste în patria legendară a Meșterului Manole. Cheltuirea cu simț responsabil și bun simț, am zice, a acestui timp ireversibil al studenției e un act etic și patriotic totodată, căci numai strădania zilnică în pregătire poate justifica în fața conștiinței publice și a conștiinței fiecăruia marile eforturi materiale pe care le face societatea pentru întreținerea în școală a fiilor ei. Nu e vorba deci de benevolența nici unui Mecena, ci de strădania unui întreg popor.

Tocmai de aceea apelul pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu îl adresa în cuvîntul de închidere a recentei plenare a C.C. al P.C.R. a sunat și pentru studențime ca o deviză a muncii de fiecare zi:

Este necesar ca și în continuare să asigurăm în toate domeniile de activitate oameni competenți, temeinic pregătiți, care să știe să rezolve tot mai bine problemele; este timpul, tovarăși, să facem acest lucru în toate domeniile de activitate. A trecut perioada diletantismului, acum se cere muncă, muncă și iar muncă, deoarece rezolvarea fiecărei probleme, oricît ar părea de măruntă, cere eforturi, pricepere, cunoștințe temeinice.

Anul 1969 — în cronologia Almei mater, anul universitar 1968—69 — este de asemenea un an hotărîtor pentru că el coincide cu aplicarea măsurilor ce decurg din Directivele Comitetului Central al partidului cu privire la dezvoltarea continuă a învățămîntului în genere și a celui superior în special. Procesul de perfecționare a instrucției și educației ce le e asigurată viitorilor specialiști e în curs de desfășurare, multe din prevederile stabilite constituind de pe acum premise reale, cotidiene ale îmbunătățirii studiului universitar. Dacă avem în vedere că în deplină concordanță cu îmbunătățirea activității instructiv-educative s-au creat condiții bune pentru participarea studențimii, alături de cadrele didactice, la înfăptuirea politicii partidului în domeniul învățămîntului superior, atunci ne apar cu și mai mare claritate responsabilitățile intrinsece pe care le are tineretul universitar în statornicirea unui climat propice studiului tenace și formării unei solide culturi.

Responsabilitatea aceasta este înainte de toate una politică, patriotică, deoarece dintotdeauna tinerii intelectuali ai țării, încă de pe băncile facultăților, s-au numărat printre luptătorii înaintați ai poporului. A fi un veritabil intelectual patriot astăzi înseamnă a te angaja disciplinat și devotat în munca pentru împlinirea idealurilor la care a aderat unanim poporul nostru, idealurile mărețe ale Partidului Comunist Român — socialismul și comunismul. Sentimentul acesta e cu atît mai puternic acum cînd, cele două limbi ale ceasului, după ce s-au întîlnit pentru o fulgerare de-o clipă, pornesc să măsoare amplitudinea acestui nou ciclu al istoriei noastre contemporane.

Să ne bucurăm deci că sîntem tineri — cum ne îndeamnă cîntecul nostru — adică oameni pătrunși de o neostoită sete de creație, de muncă, de împlinire, în amfiteatrul cel mare al patriei noastre înfloritoare.

ANTICIPĂRI PENTRU '69

Un sondaj în rîndurile studenților de la diferite institute și facultăți ne-a introdus, acum în pragul noului an, așteptat cu atîta nerăbdare, într-un univers frămîntător de gînduri, dorințe și idealuri exprimate cu franchețea și optimismul caracteristice „vîrstei de aur" a studenției. Înmănuncheate în această pagină, ele apar, în diversitatea și cutezanța lor, ca niște anticipații ale succeselor și realizărilor pe care tinerii noștri studioși și le propun pentru anul 1969 în diferite domenii ale activității și preocupărilor lor de fiecare zi, ca niște mărturii elocvente ale resurselor de energie și încredere în propriile forțe, în posibilitățile de împlinire a năzuințelor, ale certitudinilor și orizonturilor studențești, proprii tuturor tinerilor noștri, întregului popor. Consemnăm aceste anticipații, așa cum ne-au fost ele comunicate de cei cărora ne-am adresat...

• Doresc de la '69 un debut cu multe succese în activitatea de cercetare.

(Constantin Munteanu — Fizică)

• Doresc să-mi sfîrșesc și să-mi public lucrarea de specialitate începută în 1967.

(Marian Popescu — I.P.G.G.)

• Repartiția într-un institut de proiectări.

(Mariana Gavrileanu — Institutul de construcții)

• O excursie prin Europa în vacanța de vară.

(Adriana Ionescu — Institutul de construcții)

• Note bune la examene, vacanță la mare și un prieten adevărat.

(Svetlana Grigore — Drept)

• Apariția primului meu volum de versuri.

(Petre Anghel — Filologie)

• Un promis debut pe scena Teatrului Mic cu una din piesele scrise de mine.

(Emil Paraschivoiu — Filologie)

• Deschiderea unei expoziții personale de pictură la Casa studenților.

(Mariana Dudescu — T.C.M.)

• E greu de spus. Poate tot ce n-am putut realiza în 1968 „mai personal": o cunoaștere și o apropiere de colegii mei de grupă, o vacanță frumoasă etc., etc...

(Ioana Trică — A.S.E.)

• Mult visatele călătorii de studii prin țară în prima mea vacanță din studenție.

(Mircea Straton — Geologie)

• Prietenia și sinceritatea unei fete...

(Dorin Murgescu — Matematică)

• Mi-am propus ca în vacanța de vară să efectuez, împreună cu prietenul meu Gogu Irimieș, posesor al unui autoturism, un tur al Europei.

(Grigore Bejan — Medicină veterinară)

• Succese cît mai bune pe plan profesional, programe cît mai variate și mai atractive la Clubul institutului nostru.

(Letiția Pereanu — Farmacie)

• În anul care vine intenționez să-mi aleg un proiect de diplomă privind construcția unui complex turistic montan și să particip la cît mai multe excursii organizate de comisia de turism a institutului prin Biroul de turism pentru tineret.

(Adalgiza Duhneac — Arhitectură)

• Îmi doresc un debut „forte" în cadrul cercului științific studențesc de Procese-separare, pentru care am în pregătire o lucrare.

(Bogdan Florescu — I.P.G.G., Tehnologie)

• Ca student la actorie, vreau să încerc punerea în scenă a unor piese scurte — confesiuni ale tinerilor către tineri — și să realizez cîteva momente poetice și de euritmie la Casa de cultură a studenților și la Ateneul tineretului.

(Florin Miron — I.A.T.C.)

• Aș dori ca prima mea întîlnire cu „dintele" (în curînd voi începe practica într-o policlinică) să nu fie dureroasă nici pentru mine, nici, mai ales, pentru cel dintîi pacient al meu.

(Diana Iorgulescu — Stomatologie)

• Să mă inițiez în domeniul unor probleme de tehnică modernă utilizată în studierea celor mai complexe aspecte ale fiziologiei normale și patologice, în vederea pregătirii mele ca viitor medic internist.

(Maria Oancea — Medicină generală)

• Să ciocnesc de Anul Nou cupa de șampanie cu prietenul meu și să fim mereu împreună.

(Emanuela Paraschivescu — Română)

• Să fiu repartizat pentru practica din vară în Dobrogea; să obțin carnetul de conducere auto.

(Iulian Vișoiu — Geologie-geografie)

• Aștept anul 1969 ca pe o nouă treaptă în completarea cunoștințelor mele de specialitate și a culturii generale.

(Marian Grigore — Română)

• Să dau curs unei pasiuni mai vechi — cîntatul la chitară; să învăț bine limbile franceză și engleză.

(Adriana Stănescu — Biologie)

• Să obțin rezultate cît mai bune la învățătură și să-mi completez colecția de roci înjghebată în practica geologică a anului anterior.

(Marcela Turcu — Geologie-geografie)

• Să absolv anul universitar cu note foarte bune și să predau Editurii tineretului volumul de versuri pe care l-am pregătit.

(Ichim Liviu-Corneliu — Română)

• O lucrare de diplomă bine concepută, un examen bine notat, o muncă atrăgătoare și pasionantă.

(Laurențiu Roșca — Drept)

• Sportului studențesc — locul cuvenit, sus de tot. Și, dacă se poate, puțin fotbal.

(Nicolae Barbu — Institutul pedagogic)

• Realizarea proiectului meu de pod peste Olt, în zona Turnu-Măgurele—Islaz.

(Adrian Stanciu — Construcții)

• O excursie documentară, în vacanța de vară, la cîteva mari întreprinderi agricole de stat, în vederea întocmirii unei lucrări de specialitate pentru cercurile științifice studențești.

(Ion Cojocaru — Agronomie)

• Să cîștig la pronoexpres un autoturism.

(Andrei Florea — I.P.G.G.)

• Să fiu repartizat, la absolvirea facultății, în satul meu natal din Oltenia.

(Filip Oltei — Zootehnie)

• Căsnicie trainică alături de soția mea, studentă ca și mine, și absolvirea cu succese a facultății.

(Marcel Ene — Istorie)

• Să fiu repartizat într-un institut de cercetări în domeniul mecanicii fluidelor.

(Dan Petcu — Matematică-mecanică)

• Aș dori ca în vacanța de vară să efectuez o excursie în străinătate, eventual în Iugoslavia.

(Marcela Alexe — A.S.E.)

• Anul 1969 va fi anul căsătoriei mele; soția: colegă de an.

(Grigore Vlad — Institutul de limbi străine)

• Aș vrea ca în anul care vine să citesc cît mai multe cărți de specialitate și de beletristică, să văd cît mai multe spectacole de teatru și expoziții de artă plastică.

(Silviu Andronescu — Zootehnie)

LA MULȚI ANI!

Plugușorul

(Bădica Troian către ucenici)

Aho, aho, colegi și frați
Vin cu viersul de departe
Satiră nescrisă-n carte,
Fără timp, de cînd pămîntul
Trimitea solie vîntul
Zilei albe de ianuar
Pe la oameni vechi în dar.
Și, născut ca o poveste,
Din văzduh și din zăpadă
Nume mîndru de baladă
Vestitor de an
Bădica Troian
Venea rourînd
De belșug urînd
A ajuns la noi
Din munți, din cîmpie,
An de bucurie,
Din zori pînă seara
Peste toată țara.
Acum a venit cu Sfatul
Cu plugul și cu uratul
În a lui călătorie
Și la noi prin studenție
A adus cu el aici
Sfaturi pentru ucenici
Păi atunci, colegi și frați,
Stați puțin nu mai urați
Și cuvîntu-i ascultați
Pentru asta socotesc
Despre boboci să vorbesc.
Că-n curînd îi iau
Și-ncep uratul
Tot cu botez[illegible]
Ca să se [illegible]
[illegible]
Dar în ce-i botez?
Asta e o apă
Nimenea nu-i scapă
Pe aici îi spune
Numai SESIUNE
Și apoi mi-i număr
Cîți mai sînt la număr
Că de cînd mă știu Troian
Două toamne sînt în an
Una iarna, una vara
Atunci fac numărătoarea
Toamna care vine
Chiar după vacanță
Se cheamă RESTANȚĂ
Eu de ea vă zic
Ca să vă feriți
Și să mi-o goniți
Cu leacuri din carte
Hăt, cît mai departe.
Și mai ziceți, măi flăcăi,
Cîntecul din zurgălăi
Da' să fie-ncet uratul
S-audă bobocii sfatul!
Dar cu vorba ne-am luat
Și ceva tot am uitat
Să zicem în cor
Înc-un plugușor
Pentru cei mai mari studenți
Plugușor de absolvenți
C-au venit, venit
Pe drum lung, neocolit
Și-au ajuns la prag
La prag înălțat
De demult numit,
Examen vestit
Și, mări, îi așteaptă
Cei ce i-au trimis
Roade într-un vis
Visul să-mi rodească
Și să-l împlinească
Să-și întoarcă gîndul
Punte peste ani
Peste mîndri ani
Eu aș mai ura de-acum
Dar sînt călător pe drum
Și mai am a duce gînduri
Tot în cele patru vînturi
Hai, flăcăi, la terminare
Cînd an nou din vechi răsare
Să-nnoim cîntarea
Să schimbăm urarea.
Închinați cu bucurie
Pentru studenție
Pentru tot ce cîntă-n jur
GAUDEAMUS IGITUR!

DAN FRUNTELATĂ

LA MULȚI ANI!

MAGISTRALA STUDENŢEASCĂ

Tradiţia a încetăţenit obiceiul ca la sfîrşit de an, oriunde ne-am afla, să privim în urmă şi să ne bucurăm de succesele care ne-au înconjurat. E un obicei înţelept, moştenit odată cu conştiinţa existenţei noastre, odată cu conştiinţa puterii şi a capacităţii de a clădi atît în spaţiul material, cît şi în cel spiritual.

Acum, la ceasul bilanţurilor, în fiecare sector de activitate retrospectivele se transformă în toasturi legitime, iar constelaţia realizărilor naţionale, care ne-au înălţat şi mai mult ţara în ochii noştrii şi ai lumii întregi ne dau dreptul să fim mîndri de ea, ne obligă la îndrăzneţe săgetări spre viitor. Un poet imagina cuceririle încununate de aureola acestui an, cu un mănunchi de magistrale care ne unesc cu orizontul. Iar între aceste magistrale, noi, cei care trăim şi muncim în efervescenţa sferă studenţească, simţim cu toate cele cinci simţuri şi magistrala noastră, distinctă şi plină de viaţă — Magistrala studenţească.

În toate cele 16 centre universitare ale ţării, anul care a trecut şi-a lăsat amprenta sa caracteristică, de an al construcţiilor şi al eforturilor continue pe toate planurile. Numai pentru construcţiile destinate studenţilor, planul de investiţii, realizat în întregime, a prevăzut 212,7 milioane de lei; au fost date în folosinţă noi spaţii de învăţămînt, însumînd peste 55 000 metri pătraţi, iar laboratoarele, atelierele şi sălile de documentare tehnică au beneficiat de alte 66,2 milioane lei, destinate achiziţionării de aparatură şi utilaje moderne, la nivelul cerut de ştiinţa şi tehnica contemporană.

Circa 100 milioane de lei, adică peste 40 la sută din volumul total al investiţiilor pentru construcţiile universitare, au fost alocate construcţiei noului institut politehnic din Bucureşti. Fiind cea mai modernă construcţie de acest gen din ţară, Politehnica bucureşteană beneficiază în acest an de 14 500 m.p., pentru circa 12 000 de studenţi repartizaţi în 10—12 facultăţi specializate. Spaţiul interior al politehnicii este distribuit în 580 de laboratoare, unele dintre ele echipate cu utilaje similare celor din industrie, 28 de amfiteatre, 130 de săli de proiecte şi desen şi 120 de săli de curs, cărora li se alătură încăperi spaţioase destinate bibliotecilor.

[illegible] spaţii de învăţămînt şi sociale s-au construit şi [illegible]tituţii de învăţămînt superior bucureştene. [illegible]mia de studii economice şi-a extins spa[illegible] iar Institutul de arhitectură „Ion [illegible] reprezentînd săli de cură şi de [illegible]

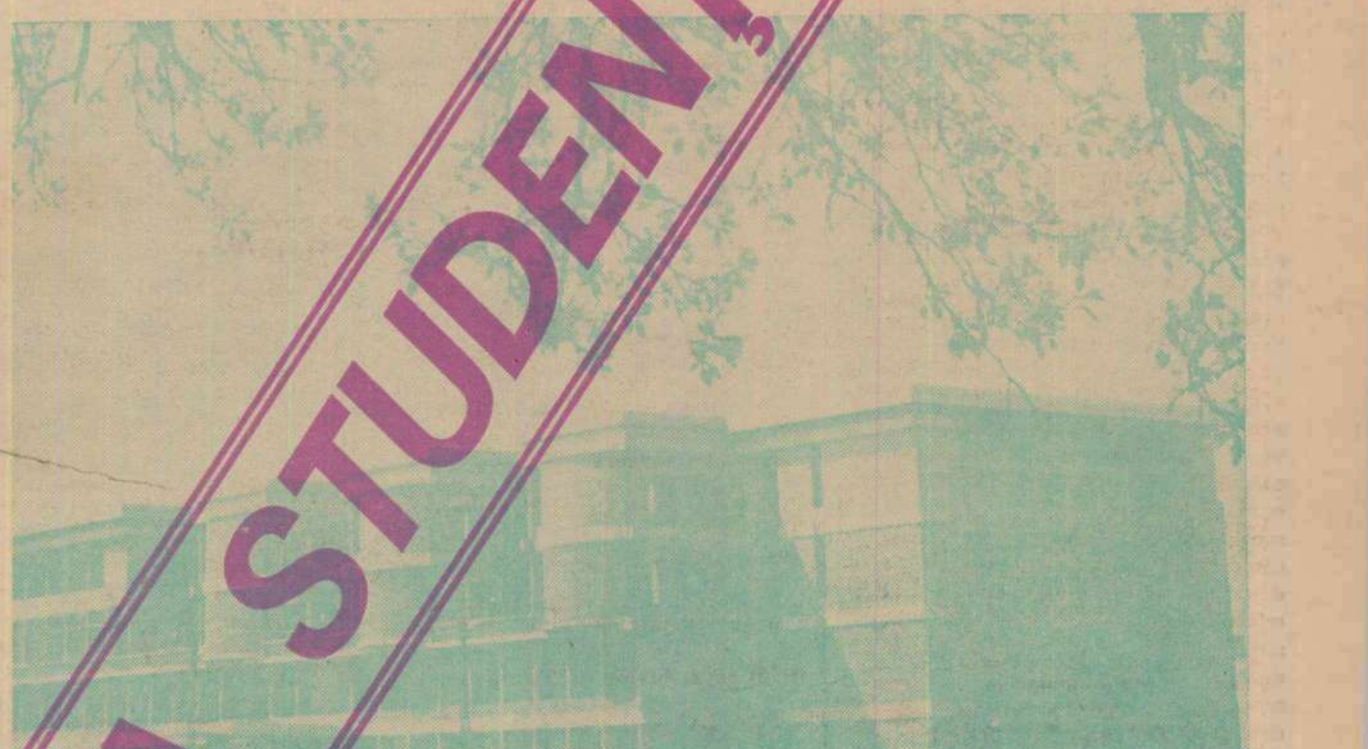
[illegible], Ba[illegible] [illegible]rne, [illegible] deschis cantine pe[illegible] de studenţi, iar la Suceava îşi înalţă schelele, nu departe de străvechea cetate voievodală, noul local al Institutului pedagogic. În oraşul universitar de pe Dealul Copoului, Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad" a pus la dispoziţia viitorilor specialişti încă 19 358 m.p. destinaţi studiului agronomic, veterinar şi zootehnic. La Cluj, Facultatea de ştiinţe economice şi-a lărgit şi ea spaţiul cu încă o construcţie, iar „orăşelului studenţesc" i s-a mai adăugat un complex aflat încă în construcţie, care va cuprinde cîteva cămine, o cantină pentru 3 000 de studenţi, un dispensar, complexe comerciale, amfiteatre, laboratoare ş.a.m.d.

Craiova, ca şi alte centre universitare, îşi finisează în aceste zile încă un cămin cu o capacitate de 408 locuri, iar Galaţiul, oraş al apelor, a primit ca dar un bazin modern de încercare a navomodelelor construite de studenţii şi cadrele didactice ale Institutului politehnic. Pentru că, la fel ca fiecare magistrală, şi magistrala studenţească trebuie să aibă spaţii de verdeaţă şi de apă. Viitoarea grădină botanică a Universităţii din Iaşi, care, din acest an, a şi început să „crească" sau extinderea grădinii botanice din Cluj — o dovedesc cu prisosinţă.

Parcurgînd magistrala învăţămîntului nostru superior, acum, la sfîrşitul unui an de realizări, nu putem uita că ea se află, în configuraţia noastră, în prelungirea magistralei întregului învăţămînt, pentru care numai în 1968 s-au cheltuit 8 miliarde de lei. Dacă mai ţinem seama că, în aceeaşi perioadă, pentru un student locuitor al acestei magistrale s-au cheltuit 11 800 de lei, viitorii specialişti cunoscînd înlesniri la care părinţii noştri nici nu îndrăzneau să viseze, reuşim să simţim cu toată fiinţa grija permanentă plină de dragoste cu care sîntem înconjuraţi, grijă al cărei reflex de răspuns nu poate fi altul decît strădania zilnică în amfiteatru, la laborator, în bibliotecă. Deoarece tocmai această magistrală atît de grandioasă, pe care ne angajăm paşii spre viitor, ne reaminteşte dictonul potrivit căruia drumul spre ştiinţă nu este o şosea pietruită. Condiţii mai bune înseamnă posibilitatea de a muncii mai bine, adică mai tenace, mai inteligent, mai fructuos.

Dragomir HOROMNEA

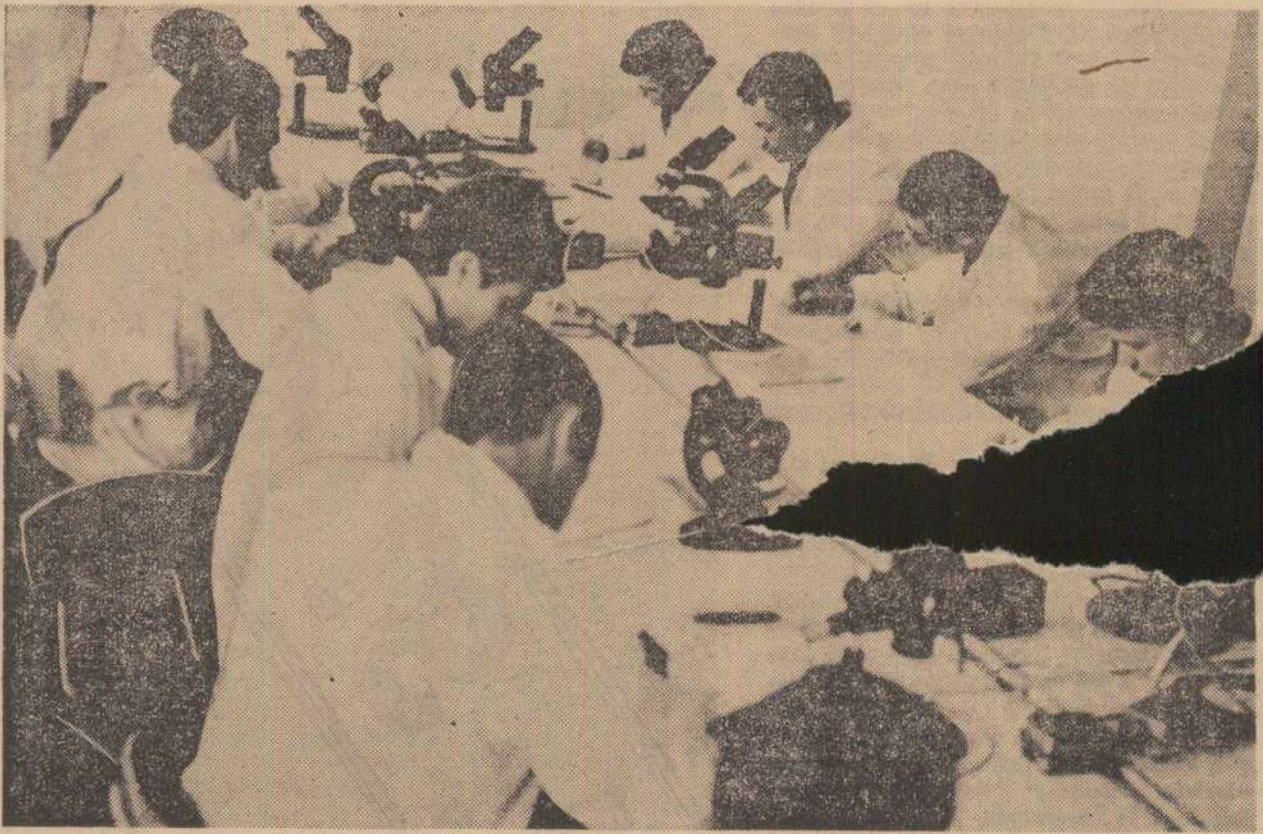
ANUL UNOR TREPTE SUPERIOARE PENTRU ŞCOALA NOASTRĂ SUPERIOARĂ

Un participant la dezbaterile ce au precedat adoptarea noii Legi a învăţămîntului anticipa caracterizînd anul 1968 drept un an laborios, de mare importanţă pentru progresul ştiinţei şi culturii româneşti. Acum, la încheierea lui, putem conchide că a devenit hotărîtor în consolidarea, prin modernizare, a învăţămîntului superior în raport cu cele mai înalte exigenţe şi imperative ale societăţii noastre.

În cuvîntarea rostită în încheierea discuţiilor din Plenara Comitetului Central asupra măsurilor pentru perfecţionarea învăţămîntului de toate gradele, tovarăşul Nicolae Ceauşescu preciza: *„Dacă vrem să construim baza materială a societăţii comuniste trebuie să făurim în acelaşi timp, sau chiar cu un anume avans, cadrele ştiinţifice necesare în toate domeniile spre a putea asigura progresul economic şi social al României"*. Documentele acestei plenare, hotărîrile şi măsurile ce au urmat, destinate să asigure realizarea practică a Directivelor Congresului al IX-lea, dovedesc deplină clarviziune în aprecierea noilor parametri ai unui învăţămînt superior, apt pentru o continuă dezvoltare şi modernizare, reflectînd şi răspunzînd tendinţelor sociale şi ştiinţifice, solicitărilor şi preocupărilor societăţii noastre. Este îndeobşte cunoscut că în ţara noastră, ca factor primordial al progresului ştiinţific şi economic, învăţămîntul beneficiază de o aleasă atenţie: investiţiile în perfecţionarea organizată a gîndirii, în cultivarea inteligenţelor proprii reprezintă 7% din bugetul statului. Formulă finală a unor consultări şi discuţii ce au durat aproape un an, la care au participat specialişti, cadre didactice, studenţi, ale căror opinii, în parte, au fost găzduite şi de revista noastră, noua Lege a învăţămîntului reprezintă cadrul unor hotărîri şi măsuri ce au urmat-o la o mică distanţă după adoptare şi reflectă o preocupare constantă, susţinută pentru destinele ştiinţifice şi culturale ale ţării: Hotărîrea prin care absolvenţii cu rezultate bune la învăţătură şi înclinaţii pentru munca de cercetare pot fi repartizaţi direct în activitatea ştiinţifică; reducerea numărului examenelor dintr-un an universitar — în iunie la 8 — şi în actualul an universitar la 7; creşterea cu 25—30% a alocaţiei de hrană pentru elevii şi studenţii bursieri. Adoptarea noii Legi a învăţămîntului şi primele măsuri de aplicare a ei au generat, în mod firesc, un mare entuziasm în rîndurile tineretului studios. „Alături de adeziunea noastră unanimă, exprimăm hotărîrea fermă de a ne înzeci eforturile pentru a dobîndi o pregătire corespunzătoare cerinţelor actuale şi de perspectivă ale societăţii noastre socialiste", afirmau studenţii Facultăţii de tehnologia construcţiilor de maşini, din Institutul politehnic Braşov într-o telegramă adresată Comitetului Central al P.C.R., tovarăşului Nicolae Ceauşescu.

Noi, studenţii Facultăţii de studii economice a Universităţii Babeş-Bolyai, înţelegem că măsurile luate au menirea de a contribui la îmbunătăţirea calitativă a şcolii superioare; „vom depune toată priceperea, capacitatea noastră de muncă pentru a învăţa cît mai mult, cît mai bine, pentru a justifica marea încredere ce ni se acordă, spre a deveni vrednici specialişti în stare să îndeplinim cu competenţă toate îndatoririle ce ne vor reveni în patria noastră socialistă.

Deschiderea anului universitar a prilejuit adoptarea în continuare a altor măsuri în vederea creării unor condiţii optime de învăţătură şi viaţă pentru studenţi, pentru aplicarea în spiritul şi litera ei a Legii învăţămîntului: reducerea numărului orelor de cursuri şi seminarii în favoarea studiului individual, modificarea sistemului de susţinere a examenului de stat, recentele îmbunătăţiri în desfăşurarea sesiunilor de examene. Procesul de modernizare a planurilor şi programelor de învăţămînt, aşezarea pe temeiuri mai solide a activităţii practice a studenţilor şi a cercetării ştiinţifice studenţeşti în vederea transformării instituţiilor universitare în puternice nuclee ale progresului ştiinţific naţional constituie un proces menit, de asemenea, să asigure o mai rapidă şi optimă integrare profesională a viitorilor specialişti. Sînt în curs de rezolvare problemele privitoare la lărgirea posibilităţii de informare a studenţilor; sînt reconsiderate unele capitole ale ştiinţelor moderne; se fac simţite preocupări susţinute pentru îmbunătăţirea conţinutului ideologic al învăţămîntului superior. Importante îmbunătăţiri au fost aduse condiţiilor de viaţă ale studenţilor: numărul bursierilor a crescut de la 60 la 65%, s-a hotărît acordarea alocaţiei de stat pentru copiii studenţilor, a crescut numărul studenţilor şi al familiilor de studenţi care locuiesc în cămine, se află în continuă extindere spaţiile de învăţămînt şi social-culturale, ceea ce conferă treptat un cadru tot mai favorabil activităţilor studenţeşti complexe. Toate aceste hotărîri sînt apreciate de studenţi drept „garantarea unor condiţii tot mai bune de învăţătură, menite să înlesnească eforturile noastre în pregătirea pentru profesie".

Spiritul de exigenţă cu care este privită aplicarea Legii învăţămîntului, atît de către studenţi şi cadrele didactice şi de toţi cei ce se simt răspunzători pentru destinele învăţămîntului nostru superior este o chezăşie a interpretării practice corecte a acestei legi, ea însăşi îmbogăţită cu aspectele multiple ale vieţii universitare.

Înscriindu-se pe aceleaşi coordonate de modernizare, creşterea autonomiei universitare a acumulat în acest an atributele noi ale unui statut dinamic al studenţimii. Ca semn al preţuirii contribuţiei pe care o poate aduce la buna desfăşurare a procesului de învăţămînt, în această toamnă studenţii au avut prilejul să încredinţeze propriilor lor reprezentanţi mandatul de a participa şi colabora în senate şi consilii profesorale — înalte foruri universitare, alături de profesorii lor, la procesul de mare răspundere al dezvoltării continue a şcolii superioare, la dezbaterea democratică şi principială a problemelor care privesc munca şi viaţa studenţimii. Această încredere reclamă maturitate în susţinerea opiniilor, o ţinută universitară demnă. Un apreciat dascăl al studenţilor insista nu de mult asupra faptului că tineretul studenţesc trebuie să se afirme în lupta de opinii cu acea competenţă şi ţinută definite de stilul universitar de muncă, iar această competenţă este generată doar de preocupări intelectuale serioase.

Îmbogăţirea cu noi valenţe a vieţii universitare va influenţa pozitiv asupra spiritului creator şi inventiv în permanentă tendinţă de perfecţionare.

Aceste noi posibilităţi s-au afirmat în viaţa noastră universitară şi prin efortul existent de îmbunătăţire a seminarului ca mijloc de dezbatere şi prin apariţia revistelor studenţeşti ale institutelor, şi prin publicarea celor mai valoroase lucrări în Buletinul ştiinţific studenţesc. S-au afirmat, de asemenea, prin organizarea ateneelor studenţeşti ca forumuri de dezbatere competentă a celor mai diferite probleme politice, culturale, artistice, ştiinţifice în organizarea şi conţinutul seminariilor ştiinţifice studenţeşti, înţelegîndu-se că dezbaterea se defineşte deopotrivă în planul ideaţiei social-politice şi al celei ştiinţifice şi artistice.

Faţă de această amplificare a sferei de preocupări a studenţilor şi a organizaţiilor lor politice şi profesionale, în acest an studenţimea s-a aflat în faţa unor noi exigenţe, a unor răspunderi mature, cărora activitatea de zi cu zi trebuie să le aducă noi confirmări.

*

Desigur, îmbunătăţirea conţinutului procesului de învăţămînt trebuie să fie urmată de revizuirea continuă a atitudinii studentului faţă de învăţătură, deprinzînd un stil de muncă universitar care să faciliteze cunoaşterea şi înţelegerea profundă a tainelor meseriei. „A gîndi în profesie", a deveni un bun specialist, un spirit creator, acesta este scopul final al întregii activităţi instructive şi educative a şcolii superioare. Succesul în acest sens este asigurat pe de o parte de efortul zilnic pentru formarea unei solide culturi generale şi de specialitate, iar pe de altă parte printr-o colaborare tot mai strînsă între studenţi şi cadre didactice. Prezenţa magistrului poate exercita o puternică înrîurire educativă: sporeşte ataşamentul studentului faţă de profesie, îi deschide orizonturi noi asupra ei, îi sădeşte mîndria plină de răspundere pentru activitatea căreia i se va consacra.

Pentru că, astfel cum le-a conturat şi Directivele Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, toate măsurile de perfecţionare şi modernizare a învăţămîntului nostru superior, toate eforturile materiale şi spirituale converg spre formarea unui intelectual conştient de misiunea sa în societatea românească socialistă.

Georgeta RUŢĂ

VENIM ŞI NOI, NE CHEAMĂ ŢARA

EXAMENE ÎN AMFITEATRUL PATRIEI

Luna decembrie a marcat un moment de emulaţie patriotică, adresată în egală măsură, printr-o bună legătură de vecinătate, anului viitor. Chemările la întrecere lansate de organizaţiile de partid ale Municipiului Bucureşti şi judeţului Timiş, de institutele de cercetări şi proiectări din sectorul 7 al Capitalei, ca şi Hotărîrea Secretariatului C.C. al P.C.R. privind desfăşurarea întrecerii pentru îndeplinirea planului pe 1969 au constituit tot atîtea motive de reflecţie cetăţenească, de cugetare la ritmul vieţii noastre de mîine, de racordare a conştiinţelor noastre la acest ritm.

Studenţimea, categorie socială aparent mai puţin legată de pulsul rotund şi concret al cifrelor economice, a ţinut să-şi sublinieze prin toate mijloacele posibile „productivitatea" socială. Astfel, imediat după publicarea documentelor sus-amintite, un grup de studenţi din ultimul an al unor facultăţi bucureştene au cerut „Vieţii studenţeşti" să organizeze o masă rotundă, în jurul căreia să se discute modalităţile prin care ei, specialiştii care vor intra în producţie încă în cursul anului 1969, se vor putea încadra în largul şuvoi al întrecerii.

La masa rotundă au participat : SILVIU WITTING, BĂRAN NICOLAE şi CORNEL BUNESCU, Energetică, LUCIAN CIORNEI, Facultatea de maşini şi utilaj petrolier (secţia rafinării), I.P.G.G., DRAGANA GEORGETA, Facultatea de agricultură (Institutul agronomic), NICOLAE PURI, Facultatea de electronică, GABRIELA NICOLAESCU, Facultatea de chimie (Universitate), ROTARU VICTOR, T.C.M.

[illegible]ETA DRĂGANA : Practica în producţie ca [illegible] importantă) spre „debutul" [illegible] perioadă hotărîtoare [illegible]itorului agronom. [illegible]oi, cei care în [illegible]ţie, în aceste clipe trăim cum s-ar spune „în viitorul [illegible]at producţia. Fireşte, răspunderile tînărului specia[illegible] în agricultură nu sînt dintre cele mai mici şi cele trei chemări amintite ni se adresează direct şi nouă. „Influenţa îngrăşămintelor chimice şi organice asupra pajiştilor naturale din comuna Sîngureni-Ilfov" — tema lucrării mele de diplomă, m-a preocupat în mod deosebit de cîţiva ani (aşa se explică şi faptul că mi-am ales-o ca lucrare) şi vacanţele mele i le-am dedicat în mod exclusiv. Dacă aş încerca o definiţie a agronomului aş spune că el este, în agricultură, omul care coordonează şi îndrumează tehnicienii într-un ritm continuu şi fără oscilaţii ; el este omul căreia trebuie să-i rămînă străină noţiunea de „muncă în birou". Şi nu numai atît. Într-un anume fel cred că din aceste mari răspunderi ale agronomului reies de la sine răspunderile pe care „breasla" noastră le are faţă de actualele chemări la întrecere.

GABRIELA NICOLAESCU : Răspunzînd chemării lansate de institutele de cercetări şi proiectări din sectorul 7 al Municipiului Bucureşti către institutele de cercetări şi proiectări din ţară, mă alătur tuturor acelora care, în aceste zile, au primit cu deosebit interes obiectivele enunţate în această chemare. Cu atît mai mult cu cît, studenţi în anul al V-lea fiind, sîntem conştienţi de eficienţa şi exigenţele muncii de cercetare ştiinţifică pentru dezvoltarea economiei naţionale. !

Munca în cadrul cercului de chimie anorganică din care fac parte, muncă pasionantă, cu satisfacţii speciale, ne dă prilejul să ne verificăm, să ne consolidăm cunoştinţele, să simţim că sîntem folositori. E lucrul cel mai important. Tema de care mă ocup în cadrul cercului ştiinţific şi care va constitui şi subiectul lucrării mele de diplomă se referă la „combinaţiile complexe ale titanului cu azot, fosfor şi arsen". Este un capitol mult cercetat tocmai pentru că prezintă importanţă practică, fapt dovedit de un număr mare de lucrări aplicative sau de patente străine importate. Sper să scriu primele file ale unui patent românesc. Încerc să obţin în momentul de faţă, sub conducerea tov. lector Kriza Angela şi împreună cu colega mea Ichim Eliza, nişte compuşi noi, neîntîlniţi pînă acum în literatura de specialitate. Aştept cu emoţie rezultatele experienţelor care, desigur, ar vrea să fie la nivelul aşteptărilor noastre şi, mai ales, peste nivelul unor obişnuite experienţe studenţeşti.

SILVIU WITTING : Apariţia acestor chemări la excelenţă tehnică şi desăvîrşire prin fapt sînt, într-un fel, un succes personal. Să mă explic : lucrarea mea de diplomă, „Turbine cu gaze cu motoare reactive pentru centrale termice", e aproape un debut într-o materie cu antecedente rare la noi. Ne-am propus, între performanţele tehnice ale proiectului de diplomă, cîteva în spiritul ideilor chemării institutelor de cercetări şi proiectări din sectorul 7 al Municipiului Bucureşti. Fiind lucru de specialist cu practică în cercetare, obiectivele acestei chemări au un impresionant realism, o exactă înţelegere a momentului şi posibilităţilor. Această coincidenţă mă bucură. În asta constă succesul personal : faptul că am intuit bine gradul de dificultate şi de calitate necesare ale unui proiect de diplomă. Timpul scurt nu-mi permite să atac toate ideile care s-au născut din lucrul la proiect şi care — cu siguranţă — vor mai apare încă. Prima idee, la care ţin, e preţul de cost redus al turbinei. Dacă aş fi cunoscut de la sfîrşitul anului IV, bunăoară, tema pentru diplomă alta ar fi fost situaţia. Aş fi încercat să-mi asigur asistenţă tehnică tocmai de la un institut de proiectare, o asistenţă tehnică de durată şi de sentiment pentru a lucra cît mai adevărat. Vreau să închei deci, propunînd catedrelor noastre un punct nescris încă al acestor chemări, dar pe care l-am înţeles : elaborarea unor teme de proiect în colaborare cu institute de proiectare, studii de diplomă cu utilitate practică şi cu posibilitatea unor dezvoltări viitoare.

LUCIAN CIORNEI : Am ales facultatea în continuarea meseriilor familiei. Şi tata şi mama lucrează în rafinăriile din Ploieşti. Ce m-a interesat în special, în aceste chemări, a fost ideea reducerii importului de licenţe. Sînt convins că inginerii români pot proiecta repede şi bine multe utilaje şi instalaţii care, altfel, costă scump. Care e rostul esenţial al facultăţii tehnice dacă nu acela de a naşte tehnică şi mai apoi de a o exploata ? Proiectul de diplomă ales de mine este, în ceea ce mă priveşte, un curaj. Proiectez şi construiesc **„un schimbător de căldură prin contact direct cu aer pentru o instalaţie de rafinărie"**. Noutatea ar fi că instalaţii de acest tip se importă, deşi s-ar putea reinventa, adică proiecta şi construi uşor şi la noi. Aş vrea să cred că fac un fel de pionierat. Nu ştiu dacă-l fac într-adevăr, pentru că nu am cum afla dacă asemenea instalaţii se proiectează, acum, undeva în ţară, dar repet, mi-ar place să ştiu că sînt primul. Şi nu numai eu. Aş vrea ca studenţii să lucreze proiectele de diplomă în contact direct cu institutele de proiectări, sub directa îndrumare şi, mai ales, sub privirea interesată a unor conducători de proiecte din aceste institute. S-ar scurta astfel timpul de trecere din facultate în producţie, am deveni inteligenţă direct productivă cu un an mai devreme (la propriu, nu la figurat).

NICOLAE PURI : Mă gîndesc, probabil, prea departe, dar nu-mi închipui că judec greşit dacă socotesc valoroasă măcar o parte din capacitatea de proiectare a studentului din ultimul an, pe de o parte, pe de altă parte pentru industrie, cînd această capacitate va fi folosită efectiv pentru cercetarea ştiinţifică încă din vremea elaborării diplomei. Proiectul meu de diplomă merge destul de departe (televiziune în culori, circuit de baleaj tranzistorizat). Mi-ar fi plăcut să am şansa unui coleg care-şi face diploma la „Electronica" împreună cu un inginer al întreprinderii. Adică şansa de a lucra efectiv la un proiect făcut să se nască odată cu încheierea lui, cel mai util răspuns la aceste chemări patriotice, inteligenţe şi foarte realiste, ar fi să lansăm noi, studenţii, un apel către toate instituţiile de proiectare şi cercetare din ţară, propunîndu-le colaborarea, din ultimul an, sau chiar mai devreme. Ar fi un fel de prespecializare utilă în meserie, un cîştig de timp şi de creaţie.

NICOLAE BĂRAN : Chemarea institutelor de cercetări din sectorul 7 cred că interesează direct şi personal pe fiecare student-viitor cercetător, mai ales în ultimii ani de facultate. Într-un fel se concretizează legătura dintre cercurile ştiinţifice şi producţie ; proiectul de stat devine un examen al vieţii în care, dincolo de formule şi parametri, primează nota de originalitate şi concepţie. Din „Sala de maşini pentru o centrală termoelectrică clasică" vreau să fac ceea ce din plin mi se permite : o muncă originală, de concepţie. De altfel nici n-aş vedea altfel originalitatea viitorului cercetător. Prin această muncă de creaţie din facultate (şi care se poate continua în viitor) se poate reduce importul de licenţe. De aici decurg toate celelalte avantaje pentru economia naţională : preţ de cost scăzut, valorificarea resurselor interne etc. Cred că voi reuşi să fac din proiectul de stat, la care şeful meu de lucrări, Constantin Vasile, îmi dă un substanţial sprijin, o lucrare la nivelul exigenţelor moderne ale industriei electrice şi termice.

ROTARU VICTOR : Găsesc că de la cercetarea din cercul ştiinţific studenţesc pînă la cercetarea institutelor specializate şi de aici la practică există zeci de legături, poate mai greu vizibile la prima vedere, care stabilesc dintr-un bun început coordonatele viitorului cercetător. Avantajele „Dispozitivului triplu pivotant utilizat la ascuţirea sculelor" (pe care mi l-am ales ca proiect la absolvirea facultăţii) sînt multiple. Gîndiţi-vă la economiile imense care se pot realiza în fiecare uzină şi la extinderea acestui dispozitiv. Totodată, concretizarea „materială" a lui poate să devină (şi cred că va deveni) de fapt un punct de plecare spre alte noi cercetări de interes economic general.

CORNEL BUNESCU : „Centrala electrică de termoficare pentru alimentare în industria mare" a fost un vis pentru mine. Acum începe să devină realitate. Deocamdată proiect. După aceea aplicaţie imediată (extinderea acestui tip de centrală pe scară naţională abia începe la noi), economii neprevăzut de mari prin utilizarea resurselor de energie primară cu randament superior etc.

Înţelegînd şi trăind din plin pulsul anului al V-lea, ca studenţi, subscriem şi noi la toate aceste gînduri.

Florentin POPESCU
Tudor OCTAVIAN

MEMORIA PAGINILOR NOASTRE

Număr de număr, „Viața studențească" se străduiește să reflecte cele mai pregnante și importante evenimente universitare ale săptămînii în curs, astfel că, după o anumită perioadă, colecția revistei noastre reprezintă o adevărată retrospectivă panoramică a vieții și activității studenților din întreaga țară. Acum, cînd încheiem bilanțul '68, încercăm să cuprindem, în limitele restrînse ale unei singure pagini, ceea ce a reținut, ca mai relevant și sugestiv, memoria celor 540 de pagini apărute în 12 luni de zile. Am reușit să desprindem esențialul din multitudinea efervescentelor activități studențești ale anului? Rămîne să apreciați dumneavoastră, cititorii-studenți...

Februarie

Consfătuirea pe țară a U.T.C.

Întrunită pentru a dezbate măsurile rezultate din Hotărîrea C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea muncii educative în rîndul tineretului, Consfătuirea pe țară a U.T.C. a realizat un larg schimb de opinii asupra sarcinilor de mare răspundere ale organizației noastre, a căilor de exercitare eficientă a atribuțiilor sale multiple, pentru ridicarea întregii activități a U.T.C. la nivelul exigențelor mereu crescînde pe care le implică procesul de creștere, educare și formare a tinerei generații, participarea sa tot mai activă, mai dinamică la opera de desăvîrșire a construcției socialiste.

Dezbaterile ample din ședințele plenare și din comisii, spiritul lor activ, concret, au imprimat consfătuirii un autentic caracter de lucru: au fost formulate numeroase propuneri și sugestii, au fost preconizate soluții apte să dea un impuls calitativ noii vieți de organizație, să prefigureze manifestări diverse și diferențiate, care să țină seama de vîrsta și preferințele tuturor categoriilor de tineri, să asigure în continuare acestora climatul necesar afirmării lor ca inițiatori și organizatori ai propriilor activități.

Investirea Uniunii Tineretului Comunist cu atribuții de mare importanță, necesitatea de a se ocupa direct de conceperea și organizarea activităților politico-ideologice, cultural-artistice și distractive, sportive și turistice, de pregătirea tineretului pentru apărarea patriei — au fost considerate de către studențime, ca și de întreaga generație tînără a patriei noastre, dovezi edificatoare ale prețuirii din partea partidului și societății, ale capacității sale de a crea un cîmp larg de afirmare, ale energiilor și inițiativelor tineretului de a contribui activ la formarea și educarea sa multilaterală.

În același timp, emoționantele mărturii ale stimei și încrederii cu care sîntem crescuți au constituit îndemnuri la o responsabilitate sporită, la o perseverență mobilizatoare a tuturor forțelor tinere în vederea îndeplinirii exemplare a îndatoririlor ce le revin. Sub acest semn s-au desfășurat, în săptămînile Consfătuirii pe țară a U.T.C., largi dezbateri ale tinerilor din toate centrele universitare, institutele și facultățile țării. Dezbaterile s-au încheiat cu adoptarea programelor de activități ale organizațiilor U.T.C., programe care apoi au început să prindă viață prin numeroase acțiuni și manifestări interesante și utile, imprimînd un suflu nou întregii munci educative în rîndul studenților.

Aprilie

Festivalul național de artă studențească

În ultimele săptămîni ale unui frumos aprilie, cînd culorile grădinilor începuseră dansul fantastic de la porțile anotimpului tinereții, patru mari orașe universitare au fost gazdele uneia dintre cele mai interesante, mai sărbătorești și mai pline de farmec manifestări: Festivalul național de artă studențească.

Precedat de cîteva tradiționale acțiuni locale — Primăvara studențească clujeană, Festivalul primăverii ieșene, Primăvara gălățeană ș.a. — acest eveniment sărbătoresc a prilejuit o desfășurare plenară a celor mai talentați 2 000 de artiști amatori din 14 centre universitare. A fost un adevărat maraton artistic studențesc al formațiilor folclorice (la București), de teatru, cor și muzică cultă (la Cluj), de muzică ușoară, estradă și dansuri moderne (la Iași) și de cineclub (la Timișoara).

Toate manifestările prilejuite de Festivalul național de artă studențească au fost interesante, pasionante și îndelung aplaudate. Momentul folcloric de la București a reprezentat, însă, etapa cea mai realizată și mai emoționantă, care ar merita să poarte numele de Festival al festivalurilor. În primul rînd, s-a impus întrecerea însăși: aducînd cu ei tradițiile și tot ce au mai frumos manifestările și zonele folclorice de pe întreaga arie a țării, studenții interpreți au trecut, de fapt, în revistă cele mai alese comori ale folclorului nostru — de la costume și pînă la melodii, de la dansurile dobrogene ori vrîncene, pînă la spectacolele de teatru popular din nordul Moldovei, de la doinele oltenești pînă la obiceiurile din Bihor. În al doilea rînd, a trezit interesul și o altă acțiune prestigioasă de pe agenda bucureșteană a festivalului. Colocviul cercurilor științifice de folclor, în cadrul căruia cadre didactice de specialitate și studenți au prezentat diferite moduri de cercetare a obiceiurilor, literaturii și muzicii populare, au expus păreri privind atît interpretarea faptelor de folclor la nivelul cerințelor științifice actuale, cît și căutarea sensurilor majore, relevante, ale creației noi — ce poate și trebuie să asigure continuitatea firească a minunatelor noastre tradiții, să contribuie la dezvoltarea culturii noastre contemporane.

Grandiosul spectacol de sfîrșit al Festivalului studențesc de folclor a fost de o frumusețe inimaginabilă! Într-o duminică dimineața, la Muzeul satului, artiștii studenți au prezentat o nuntă țărănească de neuitat, prelungită apoi, hiperbolic, pe șoseaua Kiseleff și încheiată ,simbolic, printr-o imensă horă populară în jurul Arcului de triumf.

...Prin toate manifestările sale, Festivalul național de artă studențească a devenit tradițional atît în lumea universitară cît și în lumea spirituală a țării noastre.

A fost înființat biroul de turism pentru tineret

Avînd în vedere rolul însemnat pe care îl are turismul în ansamblul muncii educative, Plenara C.C. al P.C.R. din 29 noiembrie—1 decembrie 1967 stabilise ca U.T.C. să răspundă direct de organizarea activităților turistice și a excursiilor pentru tineret.

Traducînd în viață această hotărîre, în luna aprilie s-a creat Biroul de turism pentru tineret, *ca organ specializat al C.C. al U.T.C., pentru a organiza și coordona activitățile interne și externe, pentru a facilita dezvoltarea turismului de masă. B.T.T. se ocupă, practic, de organizarea turismului pe plan central, a taberelor de odihnă pentru tineret, orientează activitatea turistică de masă inițiată de organizațiile U.T.C. prin comisiile și cercurile de turism, desfășoară propaganda corespunzătoare. Totodată, organizează schimburi de grupuri de excursioniști tineri cu alte țări — pe bază de reciprocitate — stabilind în acest*

scop relații cu organizații și organisme similare de peste hotare.

Prin intermediul verigilor organizatorice ale B.T.T., în sezonul turistic 1968 peste 16 500 tineri (dintre care mai mult de 4 500 studenți) au participat la 950 excursii pe 10 trasee montane, 6 în Deltă și pe Dunăre și 10 în zone de mare interes datorită tradițiilor folclorice, comorilor culturale și reliefului pitoresc.

Peste 800 de tineri au călătorit prin B.T.T. în 10 țări străine (Anglia, Bulgaria, Cehoslovacia, Franța, Iugoslavia, Japonia, Polonia, R.F.G., Ungaria, U.R.S.S.) și tot atîția oaspeți ne-au vizitat țara.

Agenda 1969 e și mai bogată, turismul de tineret urmînd să cunoască un real progres calitativ și cantitativ: comisiile de turism ale centrelor universitare vor organiza excursii la sfîrșit de săptămînă pentru 62 000 studenți, 5 000 de tineri vor colinda munții, 6 000 Delta, Dunărea și marea, 12 500 se vor odihni în tabere. În excursiile externe, organizate în 20 de țări europene, vor fi cuprinși 3 500 de tineri.

Revista noastră va publica, în numerele următoare, întregul program al excursiilor anului 1969. Deocamdată, publicăm doar adresa harnicului Birou de turism pentru tineret: București, str. Onești nr. 4—6, sectorul I. *Amabilii săi activiști vă stau la dispoziție!*

Iulie

Vara fierbinte a muncii patriotice

Cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la epopeicele acte de eroism săvîrșite pe șantierele Bumbești-Livezeni sau Salva-Vișeu, Comitetul Central al U.T.C. lansa o chemare către tinerii și tinerele de pe întreg cuprinsul țării, în care se spunea: „Pentru cinstirea așa cum se cuvine a acelor ani de început și pentru îmbogățirea tradițiilor de muncă voluntar-patriotică cu noi înfăptuiri demne de cele dobîndite de înaintașii noștri, C.C. al U.T.C. cheamă organizațiile U.T.C., întregul tineret al patriei la o largă întrecere în muncă pe numeroasele șantiere ale tineretului".

Chemarea la muncă voluntară a declanșat entuziasmul unui flux de înscrieri în brigăzi; împreună cu zeci de mii de tineri, 2 000 de studenți au lucrat cu spor pe cele 4 șantiere naționale ale tineretului: construcția primei autostrăzi românești București-Pitești și a șoselelor Bumbești-Livezeni, Cîmpina-Comarnic, Baia Sprie-Sighet. În plus, peste 8 000 de studenți au luat parte în vara și toamna anului 1968 la strîngerea recoltei, la culesul legumelor și fructelor, la acțiunile de amenajare și înfrumusețare a orașului lor, la ridicarea unor construcții universitare, la amenajarea unor baze sportive simple și a unor spații verzi în jurul facultăților și căminelor.

...Prezența masivă și entuziastă a studențimii noastre pe șantierele muncii patriotice ale anului 1968 a înscris o primă pagină în reluarea și dezvoltarea unei tradiții menite să stimuleze și să consemneze aportul generației noastre la înfăptuirea marii opere pe care poporul, sub conducerea partidului comuniștilor, o făurește zi de zi — înălțarea României socialiste.

Noiembrie

Seminarii naționale ale cercetării științifice studențești

Trei mari centre universitare au găzduit seminarii naționale ale cercurilor științifice studențești pentru mai multe specialități: „Probleme actuale ale construcțiilor" și „Automatică și tehnică de calcul" (București). „Preocupări actuale în mecanizarea, electrificarea chimizarea agriculturii" (Timișoara) și „Probleme actuale de diagnostic și tratament" (Cluj).

Dezbaterile din cadrul seminariilor au fost susținute, pe lîngă studenți, atît de cadre didactice de specialitate cît și de specialiști consacrați din producție și cercetare. La București discuțiile din cadrul secțiilor au fost completate cu un simpozion intitulat „Probleme actuale ale metodologiei de cercetare științifică". Participanții la seminarii au vizitat întreprinderi industriale și institute de cercetare. S-au organizat, de asemenea, expoziții de specialitate.

O dată cu premiile oferite de organizatori celor mai valoroase comunicări, Comitetul Executiv al U.A.S.R. a acordat premii speciale în valoare de peste 16 000 lei, precum și premii constînd în excursii în străinătate. Lucrările premiate și alte comunicări care prezentau interes au fost publicate în „Buletinul științific studențesc — 1969", din care au și apărut, într-o reușită realizare tipografică, două volume.

Un interesant seminar al studenților în filozofie și drept

Dînd curs inițiativei unor studenți de la Facultatea de filozofie, Comitetul U.T.C. al Universității din București a organizat, la sfîrșitul lunii noiembrie, seminarul „Socialismul și democrația" *la care au participat activ 100 de studenți filozofi și juriști din București, Cluj și Iași.*

De asemenea, au fost de față, ca invitați, cadre didactice și studenți de la facultățile cu profil umanistic din Capitală, Craiova și Timișoara.

În cadrul tematicii anunțate au fost prezentate 11 referate, care au constituit o bună bază de discuții despre indisolubila relație Socialism-umanism, Cadrul juridic al democrației, Responsabilitatea studentului în viața universitară etc. etc.

...Iată concluzia unanimă a tuturor participanților la acest deosebit de reușit și interesant seminar: „Am făcut lucrul cel mai important — începutul. Să-l continuăm!"

COLABORAREA PRIETENIA SOLIDARITATEA

Pentru colaborare și cunoaștere reciprocă

În anul care se încheie, U.A.S.R. a desfășurat o bogată activitate în domeniul relațiilor internaționale, menită să contribuie la o mai bună cunoaștere a preocupărilor și aspirațiilor studenților din alte țări, la întărirea prieteniei și colaborării cu studenții din țările socialiste, la dezvoltarea cooperării și făurirea unității de acțiune a tineretului studios de pretutindeni, indiferent de concepțiile politice, filozofice, religioase sau de afiliere internațională, pe platforma comună a luptei pentru apărarea drepturilor și satisfacerea năzuințelor actuale ale studenților, pentru libertate și independență națională, împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru pace și progres

GEORG[illegible]
primă trea[illegible] (cea ma[illegible]
în speci[illegible] se pare [illegible] Mi-
pentru [illegible]tiona al vi[illegible]al
Am început [illegible] că n[illegible]
mod implicit vom [illegible] produc[illegible]

nale dezvoltarea prieteniei strînse și a colaborării multilaterale cu organizațiile din țările socialiste. Colaborarea cu aceste uniuni s-a adîncit și îmbogățit continuu, avînd la bază principiile egalității depline în drepturi, autonomiei, încrederii și respectului reciproc. S-au realizat schimburi de delegații, cum ar fi cele cu organizațiile din R. P. Polonă, U.R.S.S., R. S. Cehoslovacă, s-au intensificat participările la diferite seminarii internaționale organizate în țările socialiste, ca de exemplu Seminarul internațional de la Belgrad, seminarul european „Studentul, arta și cultura", organizat de U.A.S.R., a crescut numărul festivalurilor artistice cu participare internațională. Întîlnirile și discuțiile prilejuite de aceste acțiuni au dat posibilitatea să se realizeze o informare reciprocă asupra preocupărilor actuale ale organizațiilor și studenților din aceste țări, efectuîndu-se un larg schimb de opinii asupra principalelor probleme ale mișcării internaționale studențești.

În același timp, ele au favorizat o mai bună cunoaștere reciprocă a condițiilor de viață și studiu ale studenților, a experienței, formelor și metodelor de activitate pe care fiecare organizație le folosește în raport cu condițiile sale specifice.

Acționînd în scopul lărgirii cooperării și întăririi solidarității internaționaliste, U.A.S.R. s-a preocupat și în acest an de dezvoltarea și diversificarea relațiilor sale cu organizațiile studențești de pe toate continentele. Astfel, delegații ale uniunilor studențești din Anglia, Finlanda, R. F. a Germaniei, Maroc, Zimbabwe, Canada au vizitat țara noastră, iar delegații ale U. A. S. R. au fost oaspeții uniunilor studențești din Danemarca, Finlanda, Anglia. Pentru prima oară au fost stabilite contacte directe cu organizațiile din Norvegia, Suedia, Olanda, Elveția, Irlanda, Angola, Zimbabwe și Venezuela. Reprezentanți ai U.A.S.R. au participat la diferite seminarii internaționale, cum ar fi seminarul organizat în Irlanda pe problema democratizării învățămîntului, la congresele naționale ale uniunilor studențești din Elveția și R.F. a Germaniei, precum și la o serie de festivaluri și concursuri artistice, ca de exemplu Festivalul folcloric internațional din Turcia, Festivalul de teatru de la Erlangen din R.F.G., turneul în Danemarca al corului de cameră al Conservatorului din Cluj. Prin ținuta și măiestria lor artistică [illegible]le noastre s-au bucurat de [illegible] aprecieri, contribuind la răspîndirea valorilor artei și culturii noastre socialiste, la dezvoltarea colaborării internaționale studențești. În același timp, reprezentanți ai organizațiilor din Franța, Finlanda, R.F.G și Olanda au participat la seminarul „Studentul, arta și cultura", organizat în țara noastră.

Solidaritate internațională și umanism

Însuflețit de convingerea fermă că fiecare popor trebuie să dispună de dreptul sacru de a hotărî în mod suveran asupra destinelor sale, tineretul universitar român, în numeroase adunări și mitinguri de solidaritate organizate în țara noastră, ca și în cadrul diferitelor manifestări internaționale, și-a făcut auzit, în mod răspicat, glasul de protest și condamnare a intervenției americane în Vietnam, cerînd ca S.U.A. să înceteze definitiv și necondiționat bombardamentele împotriva R. D. Vietnam, să-și retragă trupele din Vietnamul de sud și să înceteze agresiunea împotriva poporului vietnamez, dînd posibilitate acestuia să-și rezolve singur problemele sale interne. Sprijinind pe deplin lupta dreaptă a poporului vietnamez, U.A.S.R. a acordat în acest an un ajutor în medicamente și alte materiale Uniunii Studenților pentru Eliberare din Vietnamul de sud.

În anul 1968, U.A.S.R. a participat cu o delegație numeroasă la cel de al IX-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Sofia. Contactele și schimburile de păreri realizate cu acest prilej au consolidat relațiile de colaborare cu un mare număr de organizații studențești, oferind în același timp prilejul stabilirii de noi legături. În același timp reprezentanții studenților români au participat la marea majoritate a acțiunilor prevăzute în programul festivalului, căutînd să-și aducă contribuția la reușita acestora.

Reprezentanții U.A.S.R., ducînd peste hotare mesajul de prietenie și solidaritate al studențimii române, au contribuit la dezvoltarea legăturilor de prietenie și cooperare cu studenții din alte țări, la popularizarea politicii partidului nostru, a realizărilor poporului român în diferite domenii, a condițiilor de viață și studiu ale tineretului nostru universitar, a activității U.A.S.R.

Pentru anul care începe, organizația noastră își propune să dezvolte în continuare și să adîncească colaborarea cu organizațiile studențești din toate țările socialiste, militînd pentru întărirea unității mișcării studențești din aceste țări. Experiența acumulată pînă acum confirmă posibilitatea și necesitatea continuării și dezvoltării în viitor a relațiilor de cooperare cu toate organizațiile progresiste și democratice ale tineretului universitar de pretutindeni. U. A. S. R. își va aduce de asemenea contribuția la îmbunătățirea activității Uniunii Internaționale a Studenților (U.I.S) militînd pentru promovarea, aplicarea și respectarea strictă în activitatea acesteia a principiilor democrației interne, egalității în drepturi, înțelegerii și respectului reciproc, astfel încît U. I. S să răspundă aspirațiilor studențimii progresiste, să contribuie la întărirea unității de acțiune a tineretului universitar de pretutindeni.

În luna august, U.A.S.R. a organizat seminarul european „Studentul, arta și cultura"

DIN CALENDARUL INTERNAȚIONAL 1968 AL U.A.S.R.

În activitatea internațională, U.A.S.R. a continuat să dezvolte în anul 1968, în forme variate, relațiile de colaborare cu organizațiile de studenți din țările socialiste. Reprezentanții U.A.S.R. au fost prezenți la diferite manifestări naționale sau internaționale organizate în țările socialiste, consfătuiri, congrese, seminarii, au avut loc schimburi de delegații.

Delegații ale U.A.S.R. au vizitat R. P. Polonă, au participat la cel de-al doilea Festival internațional al filmului studențesc de la Marianske Lazne, la Seminarul internațional de la Belgrad „Mișcarea studențească și progresul în lume", la Festivalul de teatru de la Zagreb — cu o formație de 22 persoane, la Festivalul internațional de la Skoplje — cu un ansamblu de 25 persoane. Redactori ai presei studențești au participat la o serie de acțiuni proprii presei studențești, cum ar fi Seminarul „Necesitățile și posibilitățile presei studențești" de la Bratislava.

Urmărind consolidarea și extinderea relațiilor cu organizații studențești din alte țări ale lumii, au fost efectuate vizite reciproce, consultări bilaterale, întîlniri, schimburi de delegații.

Delegații ale U.A.S.R. au participat la Congresul V.S.S./U.N.E.S. din Elveția și la Congresul V.D.S. (R. F. a Germaniei), au vizitat Țările Scandinave, Olanda, Marea Britanie și Irlanda, au participat la Seminarul internațional de la Stockholm pe problemele sociale ale studenților, la Seminarul internațional din Irlanda privind reforma și democratizarea învățămîntului.

Corul de cameră al Conservatorului din Cluj a făcut un turneu în Danemarca, un ansamblu folcloric al U.A.S.R. (Centrul universitar Iași) a participat la festivitățile de la Istanbul, o formație de teatru a participat la Festivalul de la Erlangen, iar orchestra „Camerata" la Festivalul de la Bayreuth.

În vara acestui an o delegație a tineretului și studenților din țara noastră a participat la cel de-al IX-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Sofia, avînd o prezență activă la toate manifestările politice, culturale, artistice, sportive. Cu acest prilej s-au purtat convorbiri și au avut loc întîlniri cu un mare număr de delegații ale unor organizații studențești din întreaga lume prezente la festival.

În luna august U.A.S.R. a organizat seminarul european „Studentul, arta și cultura", la care au luat parte organizații studențești din R. P. Bulgaria, R. D. Germană, R. P. Ungară, R.S.F. Iugoslavia, R. P. Polonă, Finlanda, Franța, Olanda, R. F. a Germaniei, precum și U.I.S. în calitate de observator. Seminarul a prilejuit un schimb util de opinii în problemele participării studenților la viața cultural-artistică și cooperării uniunilor studențești.

Anul acesta ne-au vizitat țara, la invitația U.A.S.R., o delegație a Comitetului de coordonare a organizațiilor studențești din R. S. Cehoslovacă, delegații ale unor uniuni studențești ca NUSEWNI (Marea Britanie), S.Y.L. (Finlanda), V.D.S. (R. F. a Germaniei), U.N.E.M. (Maroc), Uniunea studenților din Angola, Zimbabwe, Venezuela.

Participînd la acțiuni specifice presei studențești sau făcînd parte din delegații ale U.A.S.R., redactori ai presei studențești au vizitat Italia, R. F. a Germaniei, Franța, Belgia, Țările Scandinave.

Prin Biroul de turism pentru tineret, un mare număr de studenți au făcut anul acesta excursii în țările socialiste europene, în Anglia, Franța, R. F. a Germaniei. Prin schimburi de grupuri de turiști cu organisme similare din alte țări, ne-au vizitat țara tineri și studenți din alte țări.

1968+1

ianuarie

L		6	13	20	27
M		7	14	21	28
M	1	8	15	22	29
J	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	31
S	4	11	18	25	
D	5	12	19	26	

febr...

L		3	10	17	24
M		4	11	18	25
M		5	12	19	26
J		6	13	20	27
V		7	14	21	28
S	1	8	15	22	
D	2	9	16	23	

martie

L		3	10	17	24	31
M		4	11	18	25	
M		5	12	19	26	
J		6	13	20	27	
V		7	14	21	28	
S	1	8	15	22	29	
D	2	9	16	23	30	

iulie

L		7	14	21	28
M	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
J	3	10	17	24	31
V	4	11	18	25	
S	5	12	19	26	
D	6	13	20	27	

august

L		4	11	18	25
M		5	12	19	26
M		6	13	20	27
J		7	14	21	28
V	1	8	15	22	29
S	2	9	16	23	30
D	3	10	17	24	31

sept...

L	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
M	3	10	17	24	
J	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	
S	6	13	20	27	
D	7	14	21	28	

aprilie

L		7	14	21	28
M	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
J	3	10	17	24	
V	4	11	18	25	
[illegible]	5	12	19	26	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	20	27	

mai

L		5	12	19	26
M		6	13	20	27
M		7	14	21	28
J	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30
S	3	10	17	24	31
D	4	11	18	25	

iunie

L		2	9	16	23	30
M		3	10	17	24	
M		4	11	18	25	
J		5	12	19	26	
V		6	13	20	27	
S		7	14	21	28	
D	1	8	15	22	29	

oct.!

L		6	13	20	27
M		7	14	21	28
M	1	8	15	22	29
J	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	31
S	4	11	18	25	
D	5	12	19	26	

nov.

L		3	10	17	24
M		4	11	18	25
M		5	12	19	26
J		6	13	20	27
V		7	14	21	28
S	1	8	15	22	29
D	2	9	16	23	30

decembrie

L	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
M	3	10	17	24	31
J	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	
S	6	13	20	27	
D	7	14	21	28	

1968 — ROMÂNIA IN CONCERTUL NAŢIUNILOR

„Vom face totul şi în viitor să dezvoltăm şi să întărim continuu aceste relaţii de prietenie şi colaborare, aşezînd la baza lor principiile care se afirmă tot mai mult în lume : egalitate în drepturi, respectul suveranităţii şi independenţei naţionale, neamestecul în treburile altui stat. Pe aceste principii noi considerăm că se pot clădi relaţii bune de colaborare, se pot asigura condiţii pentru o pace trainică în lume. Vom face totul pentru a ne aduce contribuţia la cauza prieteniei între popoare, la cauza păcii în lume".

NICOLAE CEAUŞESCU

Republica Socialistă România, construind temeinic şi laborios societatea socialistă, inaugurînd un vast program de dezvoltare a forţelor de producţie, de perfecţionare a relaţiilor socialiste, a întregii vieţi economice şi social-politice, se afirmă în geografia umanităţii ca o profundă şi perseverentă apărătoare a păcii. Pentru asigurarea progresului multilateral şi civilizat al ţării, proiectînd la scara realităţii concrete sarcinile celui de-al IX-lea Congres al P.C.R., asigurînd un climat de efervescenţă politică şi de entuziasm patriotic, lansînd chemări unanime şi concrete la realizarea obiectivelor decisivului plan cincinal, România are nevoie de pace şi libertate, de cooperare internaţională. Marile transformări de structură ale patriei, marile cuceriri politice, sociale şi economice ale poporului se reflectă în mod dialectic în ecuaţiile relaţiilor internaţionale. Studiind legile evoluţiei societăţii socialiste din ţara noastră şi cristalizînd experienţa propriei noastre căi de dezvoltare, emanaţie a unei istorii, geografii şi demografii proprii, Partidul Comunist Român înscrie experienţa sa milenară de popor însetat de pace, de prietenie şi colaborare, în carta politicii noastre externe, respectînd fiecare stat conform principiilor Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Ne sînt scumpe relaţiile frăţeşti cu statele socialiste

Aşezînd ca piatră unghiulară a politicii externe ideea prieteniei şi colaborării multilaterale cu toate statele socialiste, de care este legată prin apartenenţa la ideologia marxist-leninistă şi prin scopul suprem al realizării orînduirii socialiste şi comuniste, ţara noastră promovează concomitent şi consecvent o politică de bună înţelegere cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, pe baza respectării reciproce a suveranităţii şi independenţei naţionale, a egalităţii în drepturi, a neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc.

În acest sens, sporind contactele de prietenie şi colaborare multilaterală cu ţările socialiste — corespunzătoare atît cerinţelor obiective ale schimbului economic şi spiritual în cuprinsul aceleiaşi zone geografice, cît şi cauzei reciproce a întăririi forţei şi coeziunii sistemului mondial socialist — România a participat în acest an la sesiunea de la Sofia a Consiliului Politic Consultativ al Tratatului de la Varşovia, la întrunirile C.A.E.R., la diferite reuniuni ale ţărilor socialiste. În acelaşi timp au fost dezvoltate relaţiile de prietenie frăţească cu ţările socialiste prin încheierea de noi acorduri şi înţelegeri de cooperare în diferite domenii, prin creşterea volumului schimburilor comerciale cu aceste state, care reprezintă ponderea principală în comerţul exterior al ţării.

Întreaga noastră politică externă demonstrează că ne sînt scumpe relaţiile frăţeşti, într-un spirit de profund internaţionalism, cu toate statele socialiste, cu toate partidele comuniste şi muncitoreşti. Vizitele la nivel înalt în R. S. F. Iugoslavia şi R. S. Cehoslovacă, vizita ministrului de externe român în R. D. Germană, întîlnirile cu reprezentanţi ai partidelor comuniste şi muncitoreşti din Africa, America, Asia şi Europa occidentală, semnarea noului tratat de colaborare, asistenţă mutuală cu R. S. Cehoslovacă, negocierea şi parafarea tratatelor de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală cu U.R.S.S. şi alte ţări socialiste demonstrează activitatea intensă desfăşurată de-a lungul acestui an pentru întărirea legăturilor comuniste, indestructibile, care ne unesc.

Dinamică şi lucidă activitate diplomatică

Credincioasă principiilor dreptului internaţional şi dintr-o aspiraţie umanistă spre universalitate, România adaugă în acest an relaţii diplomatice şi consulare cu încă 13 state, ridicînd cifra relaţiilor de acest fel cu diferite state din lume la 90, iar numărul relaţiilor economice şi cultural-ştiinţifice la peste 100. Ospitalitatea noastră românească a deschis larg porţile unor invitaţi de seamă de pe toate continentele, printre care preşedinţilor Franţei, Somaliei, Republicii Congo (Brazzaville), Tunisiei. Preşedintele Consiliului de Miniştri a vizitat Italia, Finlanda, Suedia şi Iran, prim-vicepreşedintele Consiliului de Miniştri a descins în Marea Britanie, un vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, însoţit de o delegaţie guvernamentală, a prospectat America Latină, iar alţi membri ai guvernului şi parlamentari au întreţinut vizite reciproce cu unii dintre omologii lor de peste hotare. Ministrul de externe al ţării noastre a fost invitatul miniştrilor de externe din Algeria, Maroc, Turcia, Iran, Tunisia şi din nouă ţări latino-americane. De asemenea, ne-au vizitat miniştrii de externe ai Angliei, Belgiei, Voltei Superioare.

Anul care a trecut se caracterizează printr-o dinamică şi lucidă activitate diplomatică, la care se adaugă multiplicarea şi diversificarea schimburilor economice şi comerciale, precum şi a celor culturale şi ştiinţifice prin încheierea de noi acorduri comerciale şi culturale, ştiinţifice şi tehnice, de noi convenţii consulare şi de asistenţă juridică, de acorduri privind desfiinţarea vizelor. Astfel înţelege ţara noastră să-şi desfăşoare contribuţia sa internaţională la cauza cooperării internaţionale şi a întăririi încrederii între popoare.

Noi nu putem rămîne indiferenţi la frămîntările lumii

Domeniul relaţiilor bilaterale, de interes reciproc, nu exclude din politica noastră interesul profund manifestat faţă de procesele şi evenimentele care ating pacea şi securitatea popoarelor, acţionînd ferm şi lucid în organismele internaţionale prin soluţii eficiente la problemele majore ale relaţiilor internaţionale contemporane. Declaraţia Marii Adunări Naţionale din 22 august, cristalizează categoric principiile care ne-au călăuzit în ultimii ani în arena internaţională, principii a căror respectare „poate asigura afirmarea spiritului de legalitate şi justiţie în raporturile dintre state, poate asigura dreptul inalienabil al fiecărui popor de a-şi decide singur soarta".

Fidelă principiilor sale călăuzitoare, România promovează pe continent o politică de convieţuire paşnică şi bună vecinătate. Acest lucru reprezintă cheia de boltă a poziţiei noastre în politica europeană, pentru rezolvarea acelor litigii rămase în suspensie între state în urma celui de-al doilea război mondial. Noi credem şi reafirmăm cu perseverenţă că relaţiile grevate de moştenirile războiului rece se vor destinde şi ameliora treptat numai prin eforturi constructive, reciproce, prin tratative directe, fundamentate pe respectarea independenţei fiecărui stat, pe excluderea posibilităţilor de folosire a forţei în relaţiile internaţionale.

Conform Declaraţiei de la Bucureşti din 1966, România consideră că drumul spre pace — năzuinţa de secole a poporului român şi a întregii omeniri progresiste — este incompatibil cu drumul consolidării blocurilor militare, ci este compatibil numai cu desfiinţarea lor şi statornicirea unor relaţii înţelepte de colaborare şi încredere reciprocă. Constatăm cu regret că ultima sesiune a N.A.T.O. a împins structurile militare şi tendinţele revanşarde pînă la incandescenţă. Nu de mult, noi am reafirmat că terapia sechelelor celui de-al doilea război mondial trebuie să înceapă de la poziţia rezonabilă a fiecărui stat de a recunoaşte cele două state germane, pentru ca acestea să poată participa cu drepturi egale la viaţa politică a continentului. Astfel, România consideră că realizarea securităţii europene este primul punct al ordinii de zi pe care sînt trecute problemele asigurării păcii şi securităţii internaţionale.

Stat cu o veche vocaţie a păcii

În lumea noastră, în care procesele şi fenomenele politice se influenţează şi se condiţionează reciproc, pacea este indivizibilă şi, ca stat cu o străveche vocaţie a păcii, noi nu putem rămîne indiferenţi la frămîntările politice şi sociale ale lumii. În acest sens, problema dezarmării constituie un obiectiv principal, deoarece, aşa cum au demonstrat războaiele mondiale prin care am trecut, înarmarea este una din cauzele fundamentale ale conflagraţiilor. Este zguduitor pentru omul secolului XX, pentru omul anului 1968, să afle că în acest an cheltuielile lumii pentru înarmare au atins onirica cifră de 180 miliarde dolari. Analizînd profund şi radiografic problema dezarmării, Partidul Comunist Român şi statul român consideră că realizarea acestui deziderat umanitar poate avea loc nu dintr-odată, ci treptat, prin acorduri tranzitorii, în paralel cu o puternică ofensivă a păcii şi colaborării între popoare, prin garanţii reale de securitate pentru statele neposesoare de arme nucleare. În acest spirit trebuie înţelese poziţia noastră la elaborarea Tratatului de neproliferare, contribuţia noastră efectivă la redactarea documentului final, care de fapt este doar o primă etapă a dezarmării. În acest sens trebuie înţelese eforturile depuse de delegaţiile române în cadrul Comitetului celor 18 state de la Geneva, la Conferinţa ţărilor neposesoare de arme nucleare de la Geneva, precum şi contribuţiile la dezbaterile acestei probleme în Organizaţia Naţiunilor Unite, soldate în cele din urmă cu semnarea Tratatului de neproliferare a armelor nucleare.

Pentru reglementarea paşnică, raţională a tuturor conflictelor

Cu toate speranţele şi aspiraţiile spre pace ale omenirii, globul pămîntesc cunoaşte încă zone incandescente, focare acute de război care neliniştesc. Războiul din Vietnam reţine atenţia de ani de zile, creînd un obstacol serios în calea destinderii şi dezarmării. Statul român şi-a exprimat şi în acest an profundul ataşament faţă de cauza dreaptă a poporului vietnamez, acordîndu-i un sprijin activ în lupta sa pentru libertate. Conflictul din Asia de sud-est a demonstrat încă o dată că litigiile politice nu se pot tranşa prin intervenţii militare şi în cele din urmă părţile au luat loc la masa tratativelor. România consideră că în actuala fază a războiului singura soluţie în problema vietnameză sînt convorbirile prin care să se hotărască retragerea tuturor trupelor străine din Vietnam, recunoaşterea dreptului inalienabil al poporului vietnamez de a-şi hotărî singur soarta.

Evoluţia conflictului din Orientul Apropiat a degajat de asemenea ideea că litigiile trebuie să se rezolve numai la masa tratativelor şi numai ţinînd cont de rezoluţia adoptată în unanimitate în Consiliul de Securitate, la 22 noiembrie 1967, care exclude reglementarea pe cale militară şi oferă condiţiile unei reglementări politice raţionale.

Militînd şi în acest an pentru transformarea O.N.U. într-un instrument real al cooperării internaţionale şi promovării păcii, lansînd numeroase iniţiative în domeniul politic, economic şi social, printre care menţionăm cele referitoare la educarea tineretului în spiritul drepturilor omului, cooperarea europeană, valorificarea resurselor umane, cooperarea ştiinţifică şi tehnologică, formarea de personal naţional pentru dezvoltarea industrială, cooperarea în domeniul utilizării ordinatoarelor şi tehnicilor de calcul în procesul dezvoltării ş.a., delegaţiile României la reuniunile şi întîlnirile internaţionale şi-au adus un real aport la spiritul păcii şi colaborării între popoare.

Acest fapt explică de ce în anul 1968 putem spune cu mîndrie că niciodată, de-a lungul întregii sale istorii, România nu a jucat un rol mai activ în viaţa internaţională, participînd intens la circuitul de valori materiale şi spirituale, la cauza progresului şi civilizaţiei, nu a avut atîtea relaţii internaţionale şi atîţia prieteni în lume.

Adrian DOHOTARU

Responsabilitatea studentului

Viața de student se prezintă ca interferență complexă a unor factori definitorii, între care pasiunea pentru studiu și știință, patosul tineresc, idealurile morale și estetice de înaltă ținută ale comunismului ocupă un loc important. Această caracterizare trebuie completată ca un element esențial, și nu simplă circumstanță : studenția ca **vîrstă a marilor responsabilități înțelese.**

Studentul societății noastre se formează la vibrația idealurilor generale majore, pe care le asimilează, pentru a le realiza deocamdată pe plan formativ și ulterior în mod efectiv. Viața socială devine în modul cel mai firesc **al doilea amfiteatru,** unde tînărul intelectual își prelungește activitatea de cunoaștere, sau, și mai larg, **activitatea** și **cunoașterea.**

Noțiunea de **student-cetățean** oglindește o profundă realitate a societății noastre socialiste, marcînd procesul continuu de integrare socială a studentului nu în mod apriori și necondiționat, ci în strînsă legătură cu faptele și năzuințele sale, cu cerințele epocii socialismului victorios.

Integrarea studentului în contextul societății nu are la bază simpla adeziune afectivă sau nemotivată, ci este însoțită de conștiința datoriei, de înțelegerea răspunderilor colective.

Incontestabil, statusul și rolul social al studentului antrenează diverse planuri, sectoare ale activității sociale. Pînă a fi schimbul de mîine, studențimea cuprinde **cetățenii de azi,** angajați în munca intensă de făurire a noii societăți — în mod direct sau imediat.

Se corelează cu ușurință termenii de **„student"** și **„studiu"**, cei cinci ani de facultate sînt laboratorul practic și spiritual, unde se pun bazele viitoarei profesiuni de inginer sau medic, profesor sau cercetător. Studentul este antrenat în activitatea de cunoaștere, de asimilare a valorilor spirituale, dar totodată, cu competență și cu spirit de inițiativă și inventivitate, acesta se străduiește să prelungească firul cercetării aprofundate în creația științifică.

Sînt aspecte care permit evidențierea răspunderii profesionale a tînărului intelectual ; ele însă nu epuizează profilul multilateral al acestuia, dacă avem în vedere faptul esențial al formării și dezvoltării continue a studentului ca **personalitate politică.**

Preocupările primordiale ale partidului și statului nostru, ale poporului întreg **devin și problemele noastre,** ale studenților, străduindu-ne să le cunoaștem, să le analizăm, să le distingem sensul și să militām pentru împlinirea lor. În dezbateri mai largi sau mai restrînse, alături de întregul popor, unanim și entuziast, studențimea țării noastre și-a manifestat profunda adeziune față de principiile politicii P.C.R. în toate domeniile de activitate, recunoscîndu-le eficiența și înțelepciunea.

Totodată, s-a exprimat rolul crescînd pe care îl are studentul în viața politică contemporană, nu în sensul prezenței sale pasive la un proces care se desfășoară, ci în calitate de **factor dinamic și angajat.**

Organizațiile de tineret din facultăți păstrează în atenție ca obiectiv permanent inițierea unor forme noi, care să-i atragă pe studenți, să-i stimuleze în pregătirea lor politică și ideologică, tradusă în termenii cunoașterii și participării.

Acest an universitar a consemnat cîteva din aceste forme ca început promițător care așteaptă continuare și chiar depășire. Seminarul studențesc „Socialismul și democrația" de la Universitatea București, dialogurile filozofice organizate săptămînal la Facultatea de filozofie, precum și Ateneul studențesc sînt veritabile tribune de argumentări, de dezbateri libere, de exprimare a opiniilor, de clarificare a problemelor în chestiune. Acest interes pentru politică nu este nou la studenții noștri, deși în ultimul timp el s-a aprofundat datorită creșterii rolului acestora în structura socială socialistă.

Uniunea Tineretului Comunist și Asociația Studenților, prin acțiunile care le sînt specifice, reprezintă un cadru organizat și complex, pentru formarea personalității politice a studenților. Ca student-utecist și totodată ca viitor militant pe terenul filozofiei noastre consider că organizațiile noastre de tineret, care activează în facultăți, au suficiente premise pentru o sporire a **combativității principiale,** a atmosferei sănătoase de dezbatere constructivă. Schimbările de structură și funcționalitate, care au avut loc nu de mult timp, au contribuit la clarificarea **raportului și aportului studenților** în aceste organizații, au sporit condițiile spiritului de inițiativă și, totodată, a spiritului de răspundere personală și colectivă.

Pe linia aceleiași democrații universitare se înscrie și noua formă pe care a primit-o dialogul între profesor și student ca principali factori în desfășurarea procesului universitar. Senatele și consiliile profesorale reprezintă o **regularizare și instituționalizare** a acestor raporturi între profesor ca fost student și student ca viitor profesor, medic, inginer. Astfel, studenții au reprezentate interesele și problemele lor majore, care primesc cu promptitudine și eficiență rezolvare.

Trebuie însă observat faptul că acest dialog instituționalizat nu este un simplu teren al drepturilor, **dar și al datoriilor** și încă dintre cele mai însemnate. Studențimea, prin reprezentanții ei în consiliu sau senat, apare ca **factor de răspundere între ceilalți factori.**

Cadrul **organizat** al activității studențești nu diminuează în nici un fel personalitatea și direcția de acțiune a fiecărui membru, ci dimpotrivă îi solicită spiritul de alegere și de decizie, inițiativa și responsabilitatea. De toate aceste elemente este nevoie, întrucît studenția nu e o „pauză mare" înaintea vieții și profesiunii alese, ci înseamnă **pregătirea pentru viață,** pregătirea prealabilă și efectivă pentru marile răspunderi viitoare în numele unor mari răspunderi actuale.

Responsabilitatea socială a studentului are un **caracter dinamic :** pe de o parte, răspunderile însele se dezvoltă și se îmbogățesc semnific în concordanță cu complexitatea vieții și progresului social. Pe de altă parte, responsabilitatea nu este numai un corolar al realizărilor noastre, o garanție a eficienței lor, ci o **condiție a permanentei depășiri.**

Conștiința răspunderii și rolului asumat conferă vieții de student caracterul însăși de viață, permanentă muncă și luptă în vederea atingerii idealului propus.

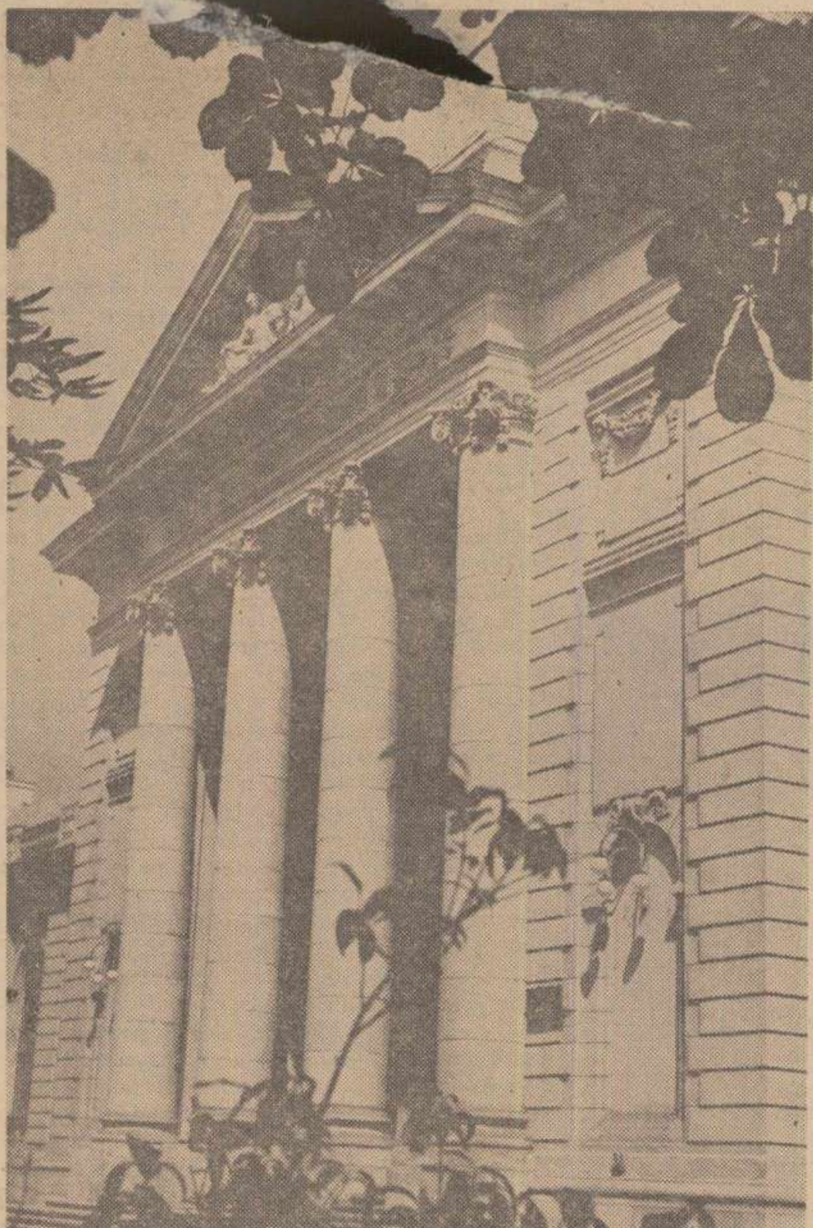
Acum cîteva luni, la deschiderea cursurilor universitare, secretarul general al Comitetului Central al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, aprecia activitatea și calitățile studențimii noastre, căreia i s-a adresat cu cuvintele incandescente și frumoase **„Dragii mei prieteni tineri".**

Rezultatele strădaniei noastre de zi cu zi vor trebui să confirme deopotrivă dragostea și încrederea cu care sîntem înconjurați în permanență, exprimată de asemenea cu același prilej de neuitat al sărbătorii de an nou universitar :

„Studențimea noastră, care reunește în rîndurile sale fii de muncitori, țărani, intelectuali, a făcut și face dovada unei înalte răspunderi față de cauza socialismului, față de poporul căruia îi aparține, muncind cu ardoare pentru a-și însuși știința și tehnica modernă, pentru a se putea achita cu succes de sarcinile ce-i vor reveni mîine în toate domeniile economiei, tehnicii, științei, culturii — acolo unde se făuresc valorile materiale și spirituale ale patriei noastre, unde se asigură înflorirea societății socialiste".

Sînt suficiente aceste cuvinte pentru a medita asupra responsabilității noastre, care trebuie să fie nu o declarație accidentală, motivată teoretic, ci un **principiu de viață, de muncă,** în numele căruia plămădim năzuințele, realizîndu-le. Studențimea ca tînără generație va prelua ștafeta entuziasmului și elanului creator, a dăruirii și conștiinciozității de la cei care astăzi o poartă cu mîndrie legitimă. Se știe însă că alergătorii își schimbă torța **din mers ;** or, la acest mers al nostru trebuie să ne gîndim, avînd în față conștiința datoriei, singura capabilă să ne dea și satisfacția succesului.

Dan Mihai BÎRLIBA
student, anul V

dialectica ideilor

EVRIKA!

Pe doctorul Gheorghe l-am cunoscut cu vreo doi ani în urmă, înaintea unei conferinţe pe care a ţinut-o în aula bibliotecii universitare. Vorbise atunci despre vise. L-am mai întîlnit de cîteva ori. N-au existat între noi relaţii strînse, chiar dacă am purtat discuţii îndelungi şi am fost adesea invitat la clinica „neuro", unde domnia-sa lucrează. De aceea mi s-a părut neaşteptat telefonul pe care mi l-a dat acum o săptămînă, prin care mă invita la clinică pentru a asista la o experienţă ieşită din comun. Doctorul credea că eu mai lucrez în presă ; i-am spus.

— Dar, domnule Duică, nu în calitate de ziarist te invit... Ştiu că te pasionează hipnoza, telepatia, mă rog, tot ce ţine de meseria mea...

— Într-o jumătate de oră sînt la dv., domnule doctor.

Doctorul Gheorghe explică

Doctorul Gheorghe : ...*Miliţianul care i-a adus susţinea că sînt beţi. Medicul de la urgenţă, care m-a chemat, după un prim consult, mi-a spus că cei trei pacienţi fuseseră adormiţi hipnotic. Într-adevăr, fuseseră hipnotizaţi dar, am înţeles imediat, într-un mod cît se poate de ciudat. Somnul lor era profund, ca în urma unei lovituri puternice în ceafă...*

C. D. : Deci o pierdere a cunoştinţei ?

Dr. Gh. : Şi da şi nu. În aparenţă, şocul, de natură luminoasă sau magnetică, într-un fascicol dirijat de la mare depărtare, oricum, a lovit ca o măciucă... Dar creierul n-a fost complet obturat : centrul auditiv a rămas treaz, intact, cum era şi de aşteptat. Mi-a fost greu însă să-i trezesc, mai bine zis să-i aduc într-o stare intermediară, într-un somn hipnotic obişnuit.

C. D. : Pentru o eventuală convorbire ?

Dr. Gh. : Da, desigur. Din nenorocire, unul dintre pacienţi, V. Păun, funcţionar la biblioteca Odobescu, deocamdată şi-a pierdut complet memoria pînă la întîmplarea din noaptea de 11 spre 12 decembrie... Toate mărturiile lui reproduc, ca o placă, aceleaşi cuvinte, în aceeaşi ordine, de parcă i s-a folosit creierul, ca o simplă foaie de hîrtie, pentru transcrierea unui mesaj pe care eu însă nu-l înţeleg. Ceilalţi doi au memoria completă. Mai vreau să fac o precizare : Cei trei au fost, aş zice, aleşi ! Toţi trei au o bogată activitate intelectuală şi psihică : Victor Imoşeanu este actor, Adrian Ionescu este pictor şi V. Păun, poet — din informaţiile ulterioare.

C. D. : Ei erau împreună ?

Dr. Gh. : De loc, nici nu se cunosc. Dar reproduc cu exactitate o aceeaşi întîmplare misterioasă...

C.D. : Nu s-ar putea ca... ?

Dr. Gh. : Exclus, fiindcă pe cei doi „sănătoşi" i-am pus să povestească ce-au făcut ziua întreagă, cu cine au stat de vorbă, ce au vorbit, fapte pe care le puteam verifica şi le-am verificat.

C. D. : ?

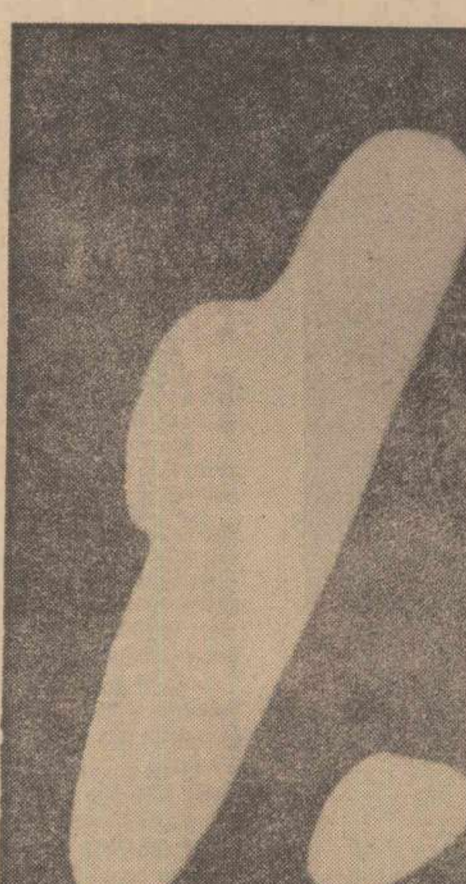
Dr. Gh. : Sînt exacte !... Dar hai să ascultaţi... benzile de magnetofon... Ei da, n-are rost să-i obosesc, le-am imprimat de cîte nouă ori mărturiile pentru a avea un „arhetip"...

Povestirea lui Victor Ivanovici

„M-am sculat la ora unu şi jumătate, că c-o seară înainte făcusem chef cu nişte prieteni, la „Cina". I-am dat un telefon lui Tedy, i-am spus c-o iubesc şi ea a rîs, lasă-te de ceoace, Viki, mi-a zis. Am mîncat, adică am luat o gustare la „Mureşul". De acolo m-am dus la „teatru". Am repetat cu Nae Lăzărescu într-un cuplet foarte hazliu... Pînă pe la şase... Am intrat în sală. La teatru tocmai avea loc finala bienalei de teatru de amatori... Se juca „Stan Păţitu". Un spectacol foarte bun, mi-a plăcut. M-am întîlnit în pauză cu Puiu Codrescu care mi-a zis că are şi el o formaţie din Mediaş. Am stat şi la spectacolul lui, „Doamna Spiriduş" de Calderon... De, ce să zic, costume foarte „şic", dar băieţii cam... împiedicaţi. Pe la zece am plecat... Am vrut eu să beau ceva, dar n-aveam decît trei lei, aşa că am luat-o spre casă. Cînd am intrat pe Strada Lungă... Am simţit miros de ars şi un fel de căldură, ştiţi, cum vine de la radiator. M-am mirat şi m-am uitat la o clădire. Avea nr. 3. Tocmai se stingeau luminile, la parter... Căldura asta parcă venea de sus. M-am uitat pe cer, erau nori albi, lăptoşi, cînd am văzut, cam la o sută de metri înălţime, un fel de buclă, ghem, de fapt era ceva ca vata de zahăr. M-am mirat şi m-am uitat mai atent. Acel ceva sclipea, numai că sclipitul ăsta pornea de acolo şi se izbea parcă de o oglindă, mai jos, de acolo sărea în altă direcţie, de unde se frîngea iar... Ştiţi, cum se joacă copiii cu oglinzile... Apoi acel ceva a început să se lase mai jos, deasupra unui fel de grădină, devenind mai luminos, mai clar... Parcă era un disc de [illegible] din care ţîşneau fascicole de lumină, de jur-împrejur, cum se văd spiţele de la o roată care se roteşte repede... Strada era pustie. La una din case am văzut o fereastră deschisă. Am strigat... dar parcă mi s-a oprit glasul... Discul luminos se aşezase parcă pe ochii mei...

NE-AU VIZITAT OARE EXTRATEREŞTRII ?

O senzaţională întîmplare petrecută în urmă cu 20 de zile în Bucureşti constituie premisa unui răspuns afirmativ

Povestirea lui Adrian Manea

cuprinde cam aceleaşi fapte, îmi spune doctorul Gheorghe. Adrian Ionescu este profesor la o şcoală din Giurgiu, face naveta, are numărul de telefon 31.58.34, la gazdă. În seara respectivă se întîlnise cu un prieten, actorul Viorel Comănici (este actor la „Teatrul Naţional" din Cluj), stătuse la o bere (la „Dunărea") pînă pe la ora zece. Şi plecase spre casă. Din întîmplare avea la el aparatul de fotografiat, îl rugaseră copiii (elevii lui) să le facă poze.

— ...Lumina aceea de deasupra grădinii mi s-a părut stranie, cu reflexe geometrice nemaipomenite... Mai aveam şase clişee ... Am început să fotografiez, cînd am auzit în spatele meu : Ce faci, dom'le, fotografiezi pe-ntuneric ? Cînd am vrut să mă-ntorc spre necunoscut lumina a devenit albă, orbitoare, dureroasă... Şi... nu mai ştiu... nimic... Nişte sunete... pe care nu le pot... reproduce...

V. Păun poartă oare un mesaj ?

Dr. Gh. : S-ar putea, dacă pornim de la ideea că acel disc este o navă cosmică, fie pilotată, fie teleghidată... Se pare că, este opţiunea mea, nava este fotonică, că sistemul de comunicare este lumina, pe aria întregului spectru... Ştii, am fost în grădina aceea : o ramură a înmugurit...

C. D. : Dar aparatul de fotografiat al lui Ionescu ?

Dr. Gh. : Toate clişeele au fost distruse, chiar şi cele făcute la Giurgiu, cu elevii. Unul singur a rămas intact... Iată-l ! (Este fotografia pe care o reproducem şi noi — C. D.).

C. D. : Aşadar, o farfurie zburătoare ? !

Dr. Gh. : Mă miram eu să ne ocolească [illegible] cultă „mesajul" !

V. Păun (p[illegible] de-roşu - o [illegible]bastru-verde-galben - roşu-roşu-roş[illegible] roşu... Zez-ez-ze...

C. [illegible]

D[illegible] : Sunete tipice pentru proiectile incandescente. în aer...

C. D. : Au tras ?

Dr. Gh. : Cred că-s nişte proiectile bumerang : se întorc cu probe... Un fel de tentacule...

C. D. : Ciudată poveste.

Dr. Gh. : Într-adevăr.

C. D. : Şi ce-i de făcut ?

Dr. Gh : În primul rînd trebuie să căutăm cît mai multe mărturii concrete, poate că prin curţile caselor, pe acoperişuri, să fi căzut unele particule, unele resturi... Un singur strop, îţi dai seama, e preţios. Poate că sînt oameni care să fi observat fenomenul şi să-l fi dat pe seama unei iluzii optice, sau să-l fi ocolit din ignoranţă pur şi simplu...

De cîteva zile V. Ivanovici şi A. Manea au părăsit clinica. Se pare că şi V. Păun va fi recuperat. Ieri îşi adusese aminte că a făcut facultatea la Cluj şi Iaşi.

Ne-am adresat, ca să comenteze această întîmplare, profesorului dr. docent D. Ciucă.

La o primă privire a problemei aş fi tentat să socotesc această „poveste" drept o... „întîmplare ciudată". Desigur, acest mod este foarte simplu şi ne scuteşte de eforturi de gîndire. Dar noi nu putem lăsa asemenea întîmplări fără măcar o încercare de a le explica. Să presupunem că cineva, un hipnotizor, ar fi vrut să facă o glumă, hipnotizînd trei oameni necunoscuţi şi dictîndu-le o poveste glumeaţă şi un „mesaj" ilizibil... Numai că, în lume, nu există încă un hipnotizor care să dizolve o întreagă memorie (cazul V. Păun), pe un timp atît de îndelungat... Las la o parte urmele evidente : creanga înmugurită, fotografia rămasă în aparatul lui Ionescu, „mesajul" lui Păun...

Eu, sincer să fiu, cred că cei trei au fost în contact cu fiinţe extraterestre (sau cu produse ale inteligenţei lor), că „mesajul" lui Păun are un sens pe care noi nu-l putem încă traduce. Probabil că au fost receptate doar culorile fundamentale, „limbajul" adevărat fiind un joc de nuanţe, pe o arie foarte întinsă... Numai un aparat de filmat ar fi putut recepta în întregime acest mesaj. Poate că asemenea vizite vor fi repetate, în orice caz nu avem nici un prilej de alarmă. Faptul că cei trei şi-au pierdut cunoştinţa nu trebuie luat ca agresiune. Mie mi se pare că aceşti vizitatori „ne studiază", că au încercat să ne comunice ceva prin creierul lui Păun.

Reportaj-anchetă de C. DUICĂ

Din partea redacţiei noastre

Redacţia revistei „Viaţa studenţească" invită pe toţi specialiştii să-şi spună cuvîntul în legătură cu întîmplarea relatată... din noaptea de 10 spre 11 decembrie. Îi roagă de asemenea pe cei care, întîmplător, au date suplimentare despre fenomenul petrecut, să treacă pe la redacţie sau să ne scrie.

confidențe

Răsîntoarcerea iubirii

M-am căsătorit în urmă cu trei ani, cu un coleg de facultate. Acum sîntem în anul V, vom păşi într-o nouă viaţă şi mă întreb dacă nu cumva e cazul să-mi fac griji în legătură cu căsnicia noastră. Poate că mă grăbesc scriindu-vă, poate sînt sub impresia unor fapte prea apropiate, ca să le pot judeca cum trebuie.

Să ştiţi de la început că noi doi ne iubim mult. Ne-am căsătorit din dragoste. Unele întîmplări însă mă îndeamnă să cred că dragostea noastră trece printr-un impas. Nu ştiu dacă e bine să încep cu asta, dar pe mine faptul că soţul meu nu a mai dat pe acasă din noaptea nunţii mă nelinişteşte puţin. M-am consultat şi cu mama şi ea a spus că e o copilărie. Poate. Poate să pară o copilărie celor din generaţia ei. Noi, azi, avem alte concepţii despre căsătorie!

Ba nu, mint! El a venit într-o dimineaţă şi mi-a cerut cursul de „Frecvenţa lui a în limba lui Ni-[illegible]lae Tăutu". I l-am oferit cu toată dragostea, cu [illegible]esăltindă. După cîteva zile am văzut cursul [illegible]a unei colege. Oare ce să însemne [illegible]estul de obraznică şi regret. Am [illegible]sul meu? Ea a răspuns: [illegible] îmi dau seama că [illegible] mă îngrijorează: l-am văzut pe soţul meu ieşind de la cursuri, la braţ cu o fată blondă, destul de prezentabilă. Sînt o fiinţă impulsivă. Pe loc am vrut să-i opresc şi să le pun o mulţime de întrebări. Revenindu-mi repede, mi-am zis: în definitiv, ce fac ei? Ce e anormal în asta? Voi cum aţi fi procedat în locul meu? El m-a salutat atît de politicos şi în ochii ei, chiar, am citit o anume înţelegere.

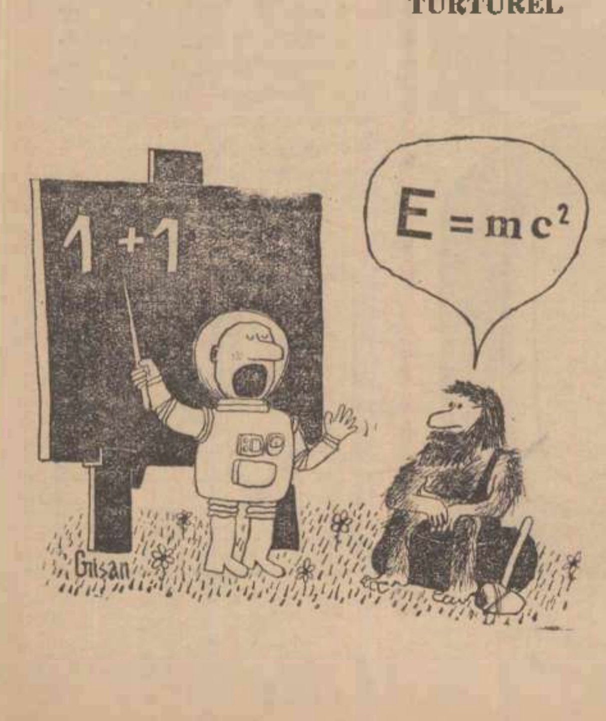
Sînt şi alte lucruri care nu-mi dau pace. Dacă se va reintoarce, cum să-i vorbesc? Sfătuiţi-mă.

Stau zile întregi cu fotografia lui în faţă şi aştept din clipă în clipă să se deschidă uşa, să-l ascult cum spune cu glasul său plin de bărbăţie: nu cumva mi-am uitat maşina de ras la tine? Ce fericită m-ar face o asemenea clipă! Cu cîteva luni în urmă l-am văzut pe soţul meu cu braţele încărcate cu pachete, intrînd într-o casă necunoscută mie. O, dar asta e inadmisibil, mi-am zis. Am intrat după el. L-am găsit în pijama lîngă o brunetă foarte prezentabilă. „Bună ziua", am zis. (Se înţelege, am pronunţat cuvintele cu repros şi cu multă demnitate). Ea, bruneta, e o fiinţă rea. În ochii ei nu am citit nici un fel de înţelegere. Mi-au răspuns: „Bună ziua", şi m-au aruncat pe fereastră. Situaţia s-a repetat de încă zece ori. Vă întreb pe voi, dragi colegi: să mai încerc şi a unsprezecea oară? Ajutaţi-mă să-mi recîştig soţul.

C. BOMBONICA

Primul răspuns la confidenţă primit la redacţie:
„Încearcă. Pare un suflet sensibil şi o să se îndrepte".

TURTUREL

CURIERUL INIMILOR DE AMBELE SEXE

Saldabo — Planeta — ziua 128 din ciclul soarelui pitic.

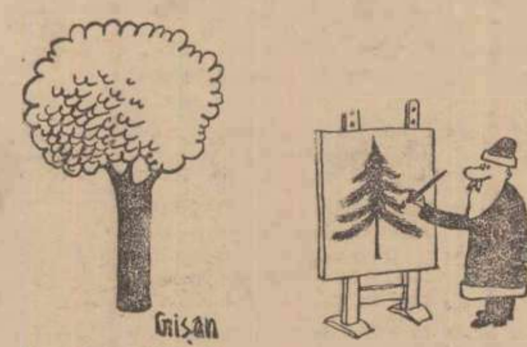
Dragă XKL-892 U

Îmi amintesc că, la ultima noastră întîlnire la atelierul de magnetizare de pe planeta Şerpilor, mi-ai vorbit cu entuziasm despre cercetările tale de arheologie psihologică.

Întîmplător am călătorit prin lumea soarelui palid şi am făcut o escală pe acea planetă astăzi transformată în muzeu de antichităţi.

M-am împrietenit cu robotul paznic mituindu-l cu două mii de ecuaţii cu treizeci de necunoscute.

Profitînd de o clipă de neatenţie i-am schimbat lungimea de undă şi am sustras din arhiva magnetică un grup de benzi pe care sînt imprimate scrisori ale unor pămînteni care au vieţuit în anii 1800—2100 din a doua eră a planetei Terra.

Îţi trimit prin undele imediat următoare cîteva din aceste scrisori, selectate şi comentate de un bun amic al meu, robotul de logică matematică RDZ-141

Cu cea mai înaltă frecvenţă
Al tău coleg de releu
I.E.F.S.-94-3

Breaza [1]), 18 august 1868

Mult prea simpatică[2]) domnişoară[3]) Marioara Popescu[4])

Îţi scriu dintr-un sătuc anonim, spălat de apele impure ale Prahovei, unde îmi petrec vacanţa[5]) pictînd[6]). Să nu te surprindă rîndurile mele şi să nu-ţi pară prea înflăcărate[7])! E adevărat că ne-am văzut o singură dată, dar de atunci te-am văzut în gînd[8]) de mii de ori[9]). În inima mea a încolţit o dragoste fără margini[10]) şi numai dumneata eşti cea care poate să mă ajute. Îţi cerşesc un zîmbet, o privire numai, nu voi nimic mai mult. Din surîsul fugar pe care mi l-ai dăruit la balul unde ne-am cunoscut am înţeles că nu îţi e silă de mine[11]). Aştept bunăvoinţa dumitale care trebuie, sînt convins, să fie pe măsura frumuseţii[12]) cu care te-a împodobit natura[13]) şi pe potriva averii prea darnicului dumitale părinte, eminentul meu profesor de drept roman Grigore Popescu.

Al dumitale june nefericit [14])
Marius Lungu

[1]) *Breaza* — aglomerare de locuinţe din mileniul trecut.
[2]) *simpatică* — un arhaism a cărui etimologie e necunoscută.
[3]) *domnişoară* — diminutiv de la doamnă. Domnişoarele erau nişte doamne mai mici şi se îmbrăcau cu haine mai scurte.
[4]) *Marioara Popescu* — nume propriu. Pe vremea aceea numele proprii erau foarte lungi. Unele nume aveau o foarte largă circulaţie. Spre exemplu Popescu. De aici am dedus că purtătorii acestor nume se înmulţeau mult mai repede decît ceilalţi oameni.
[5]) *vacanţă* — termen care indica în acele vremuri o perioadă de pauză intelectuală şi fizică. În vacanţă oamenii erau deconectaţi şi trimişi în localităţi pustii care creau posibilităţi de odihnă pentru creierele biologice. Astfel de localităţi erau Mamaia, Sinaia, Suraia şi altele.
[6]) *pictînd* — e vorba de pictură, o ocupaţie ciudată a oamenilor care voiau să pară interesanţi. Din păcate toate picturile s-au pierdut.
[7]) *înflăcărate* — evidentă lipsă de logică. Dacă rîndurile ar fi fost înflăcărate ar fi ars şi n-ar fi ajuns la destinaţie.
8) *văzut în gînd* — se pare că la oameni exista în germene fenomenul de telepatie.
[9]) *de mii de ori* — cheltuieli inutile de energie, care dovedesc lipsa de logică a pămîntenilor. De ce era nevoie să o vadă de mii de ori cînd s-ar fi putut iubi de la prima vedere?
[10]) *dragoste fără margini* — iarăşi ilogic. În inimă nu putea încolţi nimic, căci oamenii ar fi murit. Şi dacă ar fi încolţit, atunci ar fi avut margini, deci n-ar mai fi fost dragoste fără margini. Cuvîntul dragoste este de origine necunoscută.
[11]) *silă* — cuvînt care desemna momentul în care relaţiile de dragoste luau sfîrşit. Cu atît mai ciudată mi se pare folosirea lui la începutul unei astfel de relaţii.
[12]) *măsura frumuseţii* — bunăvoinţă, frumuseţe etc. — epitete care urmăreau atragerea partenerului de sex opus. Bunăvoinţa se termina odată cu dragostea. Frumuseţea nu.
[13]) *natura* — termenul prin care pămîntenii denumeau pe vremea aceea codul genetic.
[14]) *june nefericit* — expresie uzuală, care cuprindea pe tinerii lipsiţi de satisfacţii amoroase. Există controverse, unii autori susţinînd că tocmai cei care aveau asemenea satisfacţii erau nefericiţi. Dar se pare că înşişi aceşti autori nu stăteau prea bine cu fericirea.

12 aprilie 1968 — Cluj [1]).

Iubitule[2])

Îmi pare rău că te-am necăjit. Dar prea ai vrut totul dintr-odată. Dacă mi-ai spus că mă iubeşti înseamnă că ai pentru mine şi alte sentimente[3]) decît cele pe care le-ai exprimat atît de frumos sîmbăta trecută în parc[4]). Eu îţi înţeleg graba dar aş vrea să-mi înţelegi şi tu reţinerea şi teama de părerile colegilor şi de părinţi.

Te sărută şi te aşteaptă cu drag a ta Micky [5]).

17 aprilie 1968 — Cluj

Fetiţo [6]).

E ultima oară cînd cheltuiesc hîrtie [7]) pentru tine. Dacă n-ai de gînd să dai cezarului [8]) ce-i al cezarului poţi să mă plictiseşti cu uitarea [9]). În orice caz caută-mă într-o zi acasă [10]). Sună mai tare, că ziua dorm [11]). Eu [12]).

[1]) *Cluj* — orăşel cu case pînă la 10 etaje. La Cluj existau şcoli superioare în care învăţau studenţii.
[2]) *iubitule* — termen uzual folosit de avocaţi şi de îndrăgostiţi.
[3-4]) *sentimente, parc* — sentimentele erau nişte idei năstruşnice care se puneau în aplicare în nopţile de vară. Cu timpul sentimentele au dispărut, iar parcurile au fost înlocuite cu automobile.
[5-12]) *Micky, Eu* — tendinţa de scurtare a numelor proprii se manifesta încă de pe atunci.
[6]) *fetiţo* — termen tehnic, apelativ.
[7]) *hîrtie* — cuvînt necunoscut. Probabil monedă sau alt mijloc de schimb.
[8]) *Cezar* — nume folosit pentru a desemna nişte animale din categoria lupilor, denumite şi cîini. Se pare că îndrăgostiţii trebuiau să dea ceva cîinilor adică cezarilor. N-am reuşit să aflu ce.
[9]) *uitare* — pauză în memorie. Pe atunci era o boală a oamenilor.
[10]) *acasă* — pe atunci locuinţele nu fuseseră încă înlocuite cu actualele cuşete publice.
[11]) *dorm* — obicei vechi al oamenilor, care pierdeau multă vreme dormind.

KAYALA — SELENE — ZIUA a 8-A ANUL 2068

Dragă Do

Te aştept în staţia de rachete

U

Dragă U

Vin cu opt secunde întîrziere

Do

După cum poţi lesne observa, cu numai o sută de ani mai tîrziu oamenii deveniseră mai concişi, mai expeditivi. Dragostea se făcea acum pe apucate, fără multă vorbărie. Misivele se apropie de stilul actual, fără a ajunge la perfecţiunea atinsă de noi într-o comunicare destinată iubirii. Cît de minunat sună clasica înştiinţare de amor brut — 1+1=2 în raport cu searbedele expresii ale pămîntenilor. Din punct de vedere psihologic erau evident nişte complexaţi care se pierdeau în amănunte stupide. Nu mă miră că abia în cîteva sute de mii de ani au ajuns să desfiinţeze sentimentele şi sexele. Dacă mai ai nevoie şi de alte materiale mă găseşti pe circuitul cu frecvenţa de 0,4461 Hz înaintea celei de-a patra revoluţii a soarelui pitic.

Cu sinceră tensiune
RDZ-141

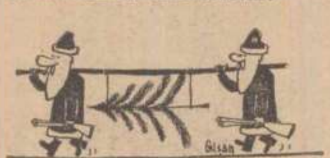
Tradusă în limbaj omenesc de mine, robotul lingvistic P.A.-1 în timp ce fusesem uitat în priză cu o lampă filînd.

Calendare de vînzare!

În ultima sută de ani s-au vîndut cîteva miliarde de calendare numai la noi în țară. E interesant că printre acestea se numără în primul rînd cele editate „pentru rissu, drăcii, umoru și veselie". Pentru exemplificare, dăm cîteva titluri:

Calendarul vice-strigoiului. Calendariulu umoristului, Calendar umoristic de la Bondarul. Calendarul conservelor. Călindarul muștelor verzi, Calendaru pentru rissu, Calendarul satanii dăruit Moldaviei. Calendarulu Podului Mogoșoaiei, Calendarul perdafului. Calendarul diabolic. Calendarul caraghiosului. Calendarul Dorul Olteanului. Calendarul Dracului. Calendarul ghimpelui, Calendar pentru suferinzii de burtă și inimă rea etc. etc.

Interesant este că, în 1890, a apărut și Călindarul studenților. Nu l-am fi amintit la această rubrică. dacă n-ar fi apărut la... Slatina și nu în vreun centru universitar.

Cugetări ale anului 1868

(anul lui Saturn, a cărui planetă spunea că va fi bogat în grine și puțin favorabil pentru sănătatea omului)

- Prin amor omul sau se perfecționează, sau se mișelește.
- Falșii amici sînt ca umbra cadranului solar: ei dispar cînd soarele se arată.
- Băgați de seamă că oamenii insolenți în prosperitate sînt întotdeauna slabi și lași în dizgrații.
- Plăcerea este ca o floare de un miros delicat, ce trebuie a o mirosi ușurel și cîte puțin, dacă voiești să găsești totdeauna același parfum.
- Blîndețea și supunerea sînt cele mai puternice arme la femei.
- În inimă dumnezeu a pus femeilor geniu, pentru că toate faptele acestui geniu sînt fapte de amor.
- Adevărata fericire costă puțin; cînd e scumpă nu e de bună calitate.

(Calendar, Bacău 1868)

In vino... rîs

— Grozav îmi place rolul lui Rosvain, din „Dalila", zicea D. Pascaly, cunoscut ca mare chefliu.

— Negreșit, i-a răspuns un amic, de vreme ce acel nume va să zică în nemțește „vin roșu".

★

Revista „Charivari" din Paris relata acum o sută de ani: „Doi englezi sosiți în capitala Franței cu ocaziunea expozițiunii universale își petreceau timpul într-o cafenea cu un joc excentric numit „șac", de care sînt foarte avuți fiii Albionului. Într-o zi, ei despărțiră o masă de biliard în 64 de cîmpuri trasate cu cretă și, în locul figurilor, puseră sticle de vin: regele — o butelie cu șampanie, regina — o butelie cu Bordeaux, fugătorii — vin de Macon, țăranii — vin de masă. Jocul a început, fiecare trebuind să bea figura cîștigată. Rezultatul: șampania și Bordeaux-ul îi reveniră celui mai slab, întrucît cel mai tare la „șac" a fost nevoit să bea de la început vreo șase sticle cu vin de masă și două de Macon.

O lămurire din anul 1869

„Femeia cunoaște mai bine pre bărbat, decît bărbatul pre femeie. Amorul fiind mai la toți popolii principala, mai unica afacere a sexului slab, nu-i de mirat ca să-și fi avut toată inteligența în acest minunat dar de observație care îi este propriu (femeii — n.n.). Acolo unde bărbații obosiți de a lucra pre din afară au căutat uitarea lucrurilor, femeile au căutat explicățiune. Lor le-au plăcut surprinderea în beția simțurilor și a rezonului, secretul femeilor, pentru că de acest secret depand adeseori tot destinul lor".

FOLCLOR STUDENȚESC

În anul 1868 Proverbe și dzicători

— **Cine vrea să treacă anulu**
Să adune gologanulu.

— **Dacă te latră un câne**
Aruncă în elu cu pâne
Nu arunca ân elu cu peatră
Că atunce mai rău te latră.

— **Unde cresce earba deasă**
E odihna mai aleasă.

— **Studintele silitoriu**
Va ajunge ânvațătoriu.

— **Repetentulu de meserie**
Scie elu ce scie.

— **Cându ântri ân facultate**
Scapi de orice greutate.

— **Studenta care pecătuiesce**
La Bucuresci se lipesce.

— **Dacă esci ân anulu antâiu**
Stai cu cartea căpătâiu
Dacă esci ân anulu doiulu
Ocupă-te cu butoiulu
Iar apoi ân anulu trei
Lasă vinulu, lasă femei
Si ăncepi de la căpătâiu
Ca studinte ân anulu ântâiu.

— **Cursulu âmbrăcatu cu vițelu**
Înseamnă că e vai de elu.

- **La examenulu greulu**
Te ajută norocculu

La examenulu ușorulu
Bun e profesorulu.

— **Bafta esce principiulu**
supremulu.

— **Nota bună pădzesce**
Repartidzarea rea.

— **Fata care nu greșesce**
La chimie se găsesce.

În anul 2068 Proverbe și zicători

- **Robotul deștept nu adoarme cu circuitele în priză.**
- **Păzește-te de profesorul electronic atunci cînd se preface că rezolvă radicali de gradul trei.**
- **Nu învăța în metrou la lingvistică dacă vrei să ajungi**

profesor de estetică în planeta Venus.

- **Studenta cu urechile tranzistorizate vorbește puțin — împrieteniți-vă.**
- **Dacă vrei o repartiție pe Pămînt, nu dormi la soare, căci ți se descarcă semiconductorii și te azvîrle comisia tocmai în galaxia PQ 93.**
- **Ia mîna de pe șalterul meu dacă vrei să nu pun mîna pe pîrghia de iridiu.**
- **Cine rîde de plexiglasul altuia i se suie unsoarea la diodă.**

O pledoarie de pomină

După cum ne relatează „Calendarulu pentru rissu", editat în 1868, la una din judecătoriile vremii a avut loc procesul unui copil care furase o bucată

de brînză de la un băcan. Transcriem și noi, după procesul verbal autentic, pledoaria avocatului, care se nimerise să fie și doctor în drept:

„Specia este foarte gravă. Este o complicațiune de peremptiune. Pre cînd fondul este o cestiune de succesiune asupra mobilelor și imobilelor al căror usufruct era în posesiunea unui tutore achizitoriu care avînd și habitațiunea prin uz, a lăsat la ereții săi o succesiune cu circomstanțe atenuante de raporturi și donațiuni plus legate singulare cu obligațiuni indivizibili de percepțiune; novațiuni care produc confusiuni pre cînd se mai găsesc și unii colitigenți a căror cas de absenție prezumată, putea reduce fluxu și refluxu, în materia negociațiunilor imaginare între cari mai intră și o cestiune despre lapini afară și fără prejudiciul caselor accesorii de recesiune a testamentelor sub suspiciune de caducitate și preansi la care se ivesc și anulațiune cu reviziune și în fine cu efecte purgative de ipoteci și prescripțiuni, ce atrag clausele limitrofe ale ctitorului testatorelui, fondat pre simplul arbitru al consciinței sale".

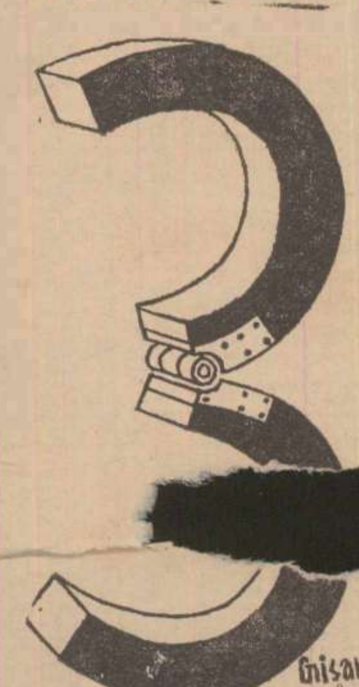
Președintele: Să deliberăm, domnilor.

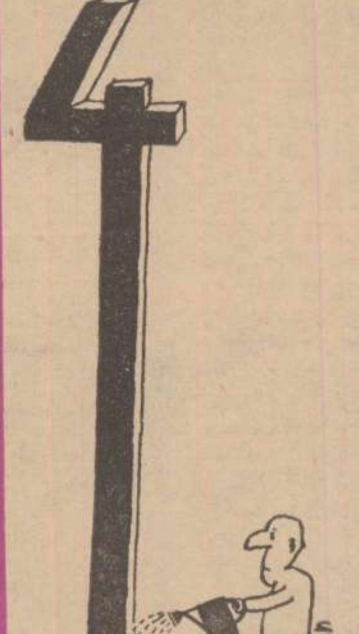
După cîteva momente ședința se redeschide și se citește sentința prin care doamna X este divorțată de bărbatul său.

CINCI REPLICI LA I. DOGAR-MARINESCU

De-ale bărbaților

Într-o soțietate unde se danța, un domn invită pe o doamnă la valț.

— Dar, domnule, nu ai mănuși pe mîini, îi făcu observațiune doamna.

— Nu face nimică, o liniști domnul. Mă spăl eu pe mîini după ce-om juca...

★

— Ce este filozofia? îl întrebă o demoazelă bine pe un studinte venit în vacancie.

— Este... este ceva, care va să zică, este a ședea lîngă dumneata și a nu-ți ieși din minți.

De-ale femeilor

„Spre a înlătura de aci'nainte orice confuziune, zicea o cu-

coană către servitorii ei, veți ști că atunci cînd voi suna o dată trebuie să vie fata în casă, cînd voi suna de două ori să vie bucătăreasa și cînd nu voi suna de loc, să vie fe[illegible] ciorul".

★

O persoană [illegible] care păzea [illegible] tului [illegible]

— [illegible] îmi arzi tu de pe masă? o întrebă un autore pe fata în casă.

— Păi... pe cele scrise, domnule. Pe cele curate le pun deoparte.

Anul nou cu bucurie!

ORIZONTAL: 1. Cetini de brad — Înghețate. 2. Sentiment mobilizator. — La-nceput de an — Scîntei de artificii. 3. Coadă de sorcovă! — Invitat la revelion — Din brad! 4. Nume feminin — Hai noroc și la mulți ani! 5. Trecător — A ironiza. 6. Ritualul folcloric, în ultimă instanță — Portar de fotbal. 7. Păpușă... de zăpadă — Interjecție — Ion Barbu! 8. Niște fluiere — Țuicar. 9. Ritul porcului (reg.) — Iar (reg.). 10. Eșarfele pomului de iarnă.

VERTICAL: 1. Petrecere de doi ani. 2. Metal pentru jucării — Bogată în seara de revelion. 3. La urma urmei! — Stofă de iarnă — Iunie (abr.). 4. Solitară — Curelușă de meșină — Urat pe jumătate! 5. Supraunități. 6. Din neamul ilirilor — În cîntat. 7. Zburător legendar — Artificiu la capete! 8. Țep de brad — Ne bun — Cocor tematic. 9. Adevărații Moși Gerilă — Foc de artificii! 10. Un șir foarte mare de revelioane — Imboldul primelor sărutări din noaptea revelionului.

D. BUJDOIU

CARTEA DE VISE

(pentru studenți de toate ișcolile)
IntroDucere (în eroare):

Cînd ne gîndim bine care e baza oricărei explicațiuni a viselor ajungem la concluziunea căci în vis ni se dezvăluie o lume aiurea.

Desigur întotdeauna. Pe lîngă visele condiționate de anumite stări fiziologice există fără îndoială și altele, care au însemnătate mai adîncă, prin aceea că ne pun în cunoștință despre întîmplări ce survin în afara personalității noastre sau chiar în dînsa.

Concluziunea finală:

CUMPĂRAȚI CARTEA DE TĂLMĂCIRE A VISELOR. DIN BIBLIOTECA ORICĂRUI STUDINTE EMINAMENTE CULT SĂ NU LIPSEASCĂ CARTEA DE VISE.

— Trecerea la tălmăcirea unor vise profetice fundamentale în viața noastră de azi pe mîine:

BARBĂ: *crescînd* — mîncărime și mizerie;

spălîndu-ți — boală, tristețe, absur[illegible] existențial.

[illegible]re nemăsurată.

[illegible]ri.

BERE: [illegible] folos;

spumoasă — pie[illegible]

turbure — necaz, am[illegible]asului.

BIBLIOTECA: vei ajunge unde n-ai fost niciodată.

BORCAN: *aruncînd* — pierderea căminului drag.

CAFEA: *bînd* — viață lungă și d'a surda.

COTOI: iubire arzătoare;
negru — gelozie.

DRAGOSTE: nu se cunoaște termenul — se mai fac săpături.

FATĂ: *frumoasă* — cheltuieli mari;
urîtă — devotament;
sărutînd — vezi sărutul Iudei;
iubind — măcar în vis.

FUSTĂ: *lungă* — rușine, ocară;
scurtă — respect din partea tuturor

GAGAUȚA: *visîndu-te* — vei crede în prezicerile noastre:

IUBIRE: *iubită fiind de un brunet* — vei înnebuni;
de un blond — vei rămîne cocoșată în urma unui accident;
de un șaten — vei încerca o afacere grea;
în general — mai bine lipsă.

POMADĂ — deșertăciune.

ZERO — ai un lemn în familie.

. . . .

N.A. Încheiem micul nostru oracol care dorim să vă găsească în momentele cele mai plăcute ale existenței dv. ceea ce ne dorim și nouă. Celelalte vise le puteți tălmăci și singuri.

VRĂJELILE ȘI FĂCĂTURILE DIN NOAPTEA DE ANUL NOU

(Îndreptarii folclorice pentru fete de măritat).

În sara dinaintea Anului Nou, după ce s-au despărțit fetele de feciori (cari se duc la han să nu piarză bonul de seară), fetele merg să lege parii unui gard din apropiere (dacă nu se găsesce gard pot să lege și pomii de la Dreptu și statuele primarilor dintr-un sat megieș — Licurgu, Solone ș.a.m.d.) anume ca de pe parii legați să afle cum le vor fi pețitorii, respectiv bărbații, cari le vor lua în căsătorie. Însă înainte de a pleca, fie-care fată se îngrijesce ca să aibă pe lîngă sine un obiect anumit, cu care să lege parii. Așa una se îngrijesce de o curea de la oțîrăfustă, alta fură un șnur din călcătoriu, alta un fir rupt din ciorapulu verde. După acésta mergînd fiecare spre gard cu ochii legați dice:

„Sân Vasiliu bălțat,
Adă-mi un bărbat
Cât de blăstemat
Da' s-aibă Fiat".

După ce ajunge la gard de primul pe care pun mîna numără pînă la 9 și pe ultimul îl leagă. Dacă parii, pe cari i-au legat sunt strîmbi și ciotoroși, și ursiții adecă viitorii lor soți, bărbații vor fi gîrbovi, ghiboși, cheloși; dacă parii sunt drepți, ursiții vor fi frumoși, sănătoși, cu barbă.

Dacă parii au coaja subțire, ursiții vor avé puțină avere; dacă-s cu coaja grosă, vor fi avuți, cu trăsură 1500 și cu patalama de tîrg.

Așe să face fără greș ghicitul de Sân Vasiliu al parilor.

În alte locuri (spre pildă Grozăvesci) fetele recitéză un descîntec de aducere a iubitului cînd umblă spiritele și mașinile de noapte și dorm portarii:

Ieși óste
Scaraoste
Din fundul mării
Să te duci unde te-oi mîna eu
Ca pînă ce ti duce
Eu îți făgăduesc
Cocoș negru încîntat
Aranjarisiri de blat
Și galbeni de tonomat
Și unde l-ai afla
Să te duci a-l lua
Și de-a fi în bar
Sparge-i un pahar
Să-i cure coniacul
Să i-l bea dracu
Și de-o fi la stos
Fă-l să piardă gros
Cu patru valeți
Straie de bureți
Cu dame nerodnice
Galbeni și ceasornice
Trudesce-l, chinuesce-l
La mine pornesce-l
Nu-i da stare a sta
Gume a mesteca
La alta a poposi
Vorbe a vorovi
Pînă la mine a veni
În ochi mi s-a uita
În gură m-a săruta
Și pe mine m-a lua
La panaramă sau la șosea.

Descîntec

(de ieșitu absențeloru)

Amestecă ghiocu'
Să iasă norocu'
Să iasă și-o bubă mare
Să înghită hronicu desființare
Că flăcăul multe păcate are
Ce să numescu seminare
Și toate-s de deminéță
Cînd cocoșii fac vieață
Și e somnu' cel cu pricea
Ca o acadea
De te scoli din așternutu
Doar cu poftă de cafea
Și de șușanea
Și-n hronicul de ființare
S-adună slove betege
De bursă să te dezlege
Vino, bubă, de-l înghite
Or pierde-l prin săltare
Făr-de descuietoare
Să rămînă Popescu M. grupa 402
Curat luminat
Ca argintu strecurat
Ca steaua din cer lăsat.

Farmec de frumusețare

Duminică diminéță m-am sculatu
Pe cale, pe cărare am apucatu
M-au întîlnit 99 de fărmecătoare
Cu 99 de fărmecători
99 de strigoaice
Și 99 de tramvaie paișpe
M-au dus de m-am pieptănată
Ca dupe tifos m-am ridicatu
Mi-au ciugulit genele
Ca găina penele
Ochii mi i-au făcut fără vină
De mă uitam galeș
Și la tărîțe și la făină
Mi-au dat cum e bine
Fustă pe jumătate
S-acopere celea toate
Și-o traistă de lînă
Din oaie bătrînă
Ca la noi la stînă
În gură mi-au pus
O țigare amare
Din duhan de peste mare
Pe urmă am plecatu
Pe cale pe cărare
Unde nu sînt seminare
Să găsesc pe Făt-Frumos
Ori călare ori pe jos
Și umblînd tot fără rostu
Tare mult frumoasă-am fostu.

Paginile speciale de revelion din acest număr sînt realizate de Nicolae Dan FRUNTELATĂ, Constantin DUICA, Tudor OCTAVIAN, Ovidiu PAUN, Dragomir HOROMNEA și caricaturiștii studenți V. CRISAN, I. DOGAR-MARINESCU

CRONICA MICROBISTULUI

Conflictul meu cu Moş Gerilă

Neobosit şi culant cum îl ştim, bătrînul zăpezilor a trecut pe la toate cluburile sportive şi pe la toate redacţiile lăsînd fiecăruia cîte ceva. Numai pe mine m-a ocolit.

— De ce, Moş Gerilă ?

— Păi, ia ascultă : „Este trist că, pentru a rotunji bilanţul sportului universitar pe un an întreg, simţim nevoia să împrumutăm nişte cifre din... turism. Trist, dar adevărat ! Şi, ceea ce e mai îngrijorător, nici anul 1968 nu are semne mai bune". Recunoşti vorbele acestea ?

— Da, le scriam, la Cronica microbistului, exact cu 365 de zile în urmă.

— Şi nu ţi se pare că bilanţul anului te cam contrazice ?

— Ba mi se pare şi mă bucur. O doream chiar şi anul trecut, dar dumneata trînseşi citatul. În continuare spuneam : „Deie domnul să fim contrazişi de fapte. La anul şi la mulţi ani !"

— Şi-ai fost contrazis după numai o săptămînă de către handbalişti. Nu-i vorba de puzderia de studenţi care activează în divizia noastră de handbal (şi ei deosebit de merituoşi), ci de reprezentativa universitară a ţării, care s-a comportat excelent la Mondialele disputate în R.F.G., cucerind medaliile de argint.

— Colegul meu, Ovidiu Păun, care i-a însoţit pe băieţi la Mondiale, le-a adus numai cuvinte de laudă...

— Aha, colegul... Parcă despre alte succese internaţionale ale studenţilor noştri ai scris ?

— Cum nu, despre fiecare : şi despre medalia olimpică de argint a Mihaelei Peneş (am pus şi eu o vorbă să fie trimisă în Mexic !), şi despre medalia olimpică de bronz a Ilenei Drîmbă (una din componentele echipei noastre clasate pe locul III), şi despre recordul mondial la tir (e drept, încă neomologat) al Ioanei Soare de la Arhitectură...

— Cîteva rînduri acolo. Puţin, copile !

— Dar despre succesele baschetbalistelor de la Politehnica Bucureşti în Cupa Campionilor (s-au calificat în sferturi de finală şi, indiferent de rezultatele viitoare, se numără printre primele şase teamuri continentale) tot puţin am scris ?

— Mersi, crezi că le-ai adus vreo bucurie spunîndu-le că n-ai încredere în ele şi că ai devenit misogin ? Mă tem că nici nu cunoşti toate titlurile de campioni naţionali cucerite de favoriţii tăi...

— Moşule, încep să te acuz de rea intenţie. Trei formaţii (toate feminine) au urcat pe podiumul cel mai înalt la handbal (Universitatea Timişoara), la baschet (Politehnica Bucureşti) şi la şah (Medicina Timişoara), iar printre campionii probelor individuale se numără atleţii Mihaela Peneş, Elisabeta Bonci, Ioan Şerban şi Gheorghe Costache, înotătorii Vasile Costa şi Cristina Balaban, trăgătorul Ion Olărescu, şahista Elena Baumstark şi vreo cîţiva judokani de la Universitatea Bucureşti.

— Insuficient ! L-ai uitat pe medicinistul Anton Pongratz din Tîrgu-Mureş.

— Să cred că Moş Gerilă nu mai are memorie ? Pongratz nu e campion, e cîştigătorul Cupei României la spadă !

— Mda, însă eşti descoperit în multe alte privinţe.

— De pildă ?

— Te lauzi peste tot cu „oltenii mei de-acasă", dar de ajutat nu prea i-ai ajutat anul acesta pe fotbaliştii Băniei, şi doar sînt vicecampioni de toamnă şi de iarnă.

— Dacă îi neglijează şi nu vrea să-i ajute propria lor secţie, ce-aş putea face eu pentru ei ?

— Nici pe la fotbaliştii de la Politehnica Bucureşti nu prea ai fost în '68.

— Parcă dumneata ai mers ?

— Cum să nu, le-am lăsat şi cadou : un sac de goluri.

— Dar i-ai omis pe timişoreni ; poate aveau şi ei nevoie de-o urare ori de-un ajutor, că stau de doi ani în „B".

— Am fost, dar am fugit de frică după ce-am auzit pe Surdan ameninţînd că dacă şi de data aceasta le mai urez „la mulţi ani" mă snopesc.

— Pe cei care muncesc anonim în sportul de masă i-ai vizitat, bătrîne ?

— Crezi că mă cheamă Mitroi ?

— Te rog să nu fii insinuant ! Cum adică, n-am scris despre campionatele universitare şi cei care le organizează, despre competiţiile tradiţionale ale institutelor sau despre Cupa Primăverii la atletism ?

— Cupă în care redacţia voastră a oferit, drept premii, două ceasuri care n-au ajuns nici pînă acum la cîştigători !

— Avem ceasurile, dar s-a făcut o încurcătură. Cîştigătorii pot veni deja să le ridice.

— Critici prea mult, tinere. Asta e !

— Asta e bună ! Vreau binele sportului universitar şi de aceea dezvălui răul pe unde-l găsesc şi dau o mînă de ajutor pentru a-l stîrpi din rădăcină.

— Însă uneori te aprinzi prea rău.

— Tinereţea, moşule !

— Te-ntinzi cu ironiile şi nu-mi place. Ascultă de la mine un sfat.

— Ştiu că sfatul cel mai bun este să nu dai sfaturi, aşa că lasă-mă !

. . . .

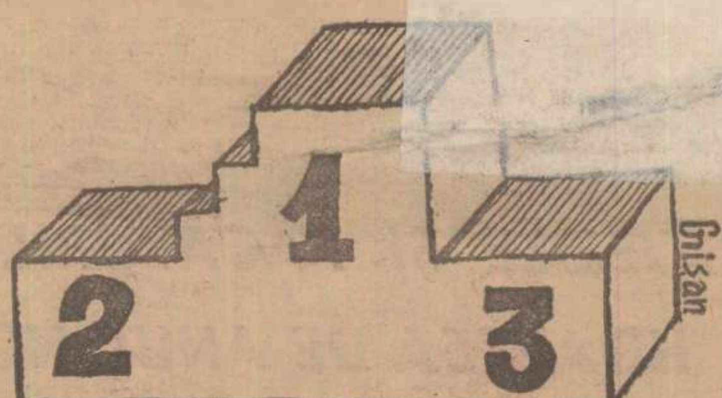
Supărat, moşul n-a mai suportat şi un asemenea afront : a întins mîna, vrînd să mă apuce de urechi. Mai iute (am făcut şi ceva sport la viaţa mea !), l-am apucat eu de barbă [illegible] jos.

— Moş Gerilă era, de fapt, unul din [illegible] secţiei de fotbal de la Universitatea Craiova !

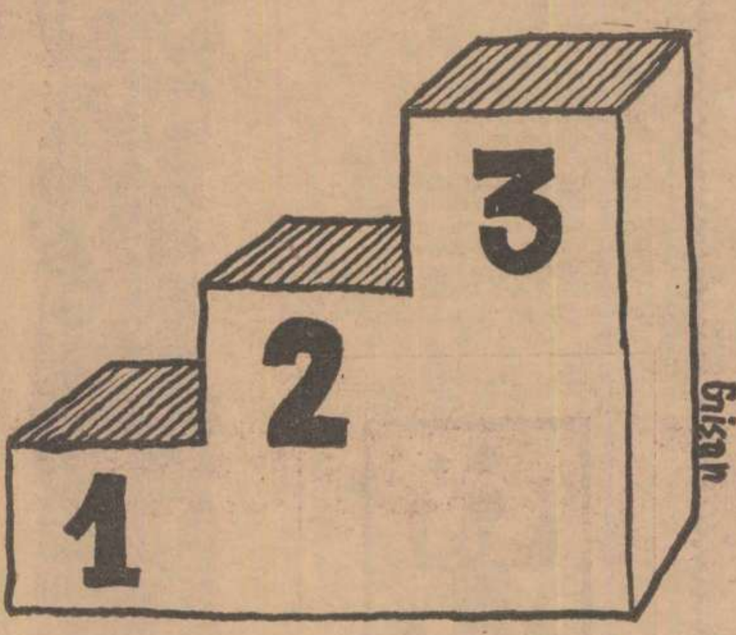
G. MITROI

AI NOŞTRI CA BRAZII...

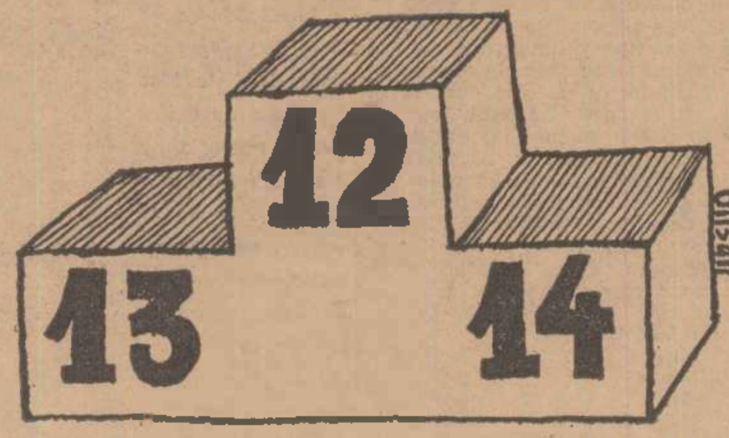
(Echipele universitare în clasamentul diviziei „A" de fotbal)

UNIVERSITATEA CRAIOVA : LOCUL 2

POLITEHNICA IAŞI : LOCUL 3

„U" CLUJ : LOCUL 12

La închiderea ediţiei

În ultimul moment, autorul senzaţionalei relatări intitulată „Ne-au vizitat oare extratereştrii ?", de la pagina de umor, a 12-a, ne face o comunicare şi mai senzaţională : totul nu este decît o farsă, o „vedenie" a sa în urma numeroaselor lecturi pe această temă oferite abundent de mai toate publicaţiile şi mai abitir de către „Magazin" şi „Viaţa studenţească", sub semnăturile lui Victor Kernbach şi Ion Hobană. Trebuie deci să-i deziluzionăm mai ales pe acei cititori care avuseseră şi ei iluzia că observaseră fenomenul imaginat de mucalitul nostru colaborator — C. Duică — al cărui nume şi apare anagramat în persoana „specialistului" prof. dr. docent D. Ciucă. Aşadar, pe altă dată. Poate la 1 aprilie...

Aho, aho, sportivi cifraţi!

Aho, aho, copii şi fraţi,
Aho, aho, sportivi cifraţi
Mînaţi puţin şi nu mînaţi :
Urarea care vă-nsoţeşte
Creşte-n cuvinte şi se pregăteşte,
La sfîrşit de an mănos
Îndemnul, pentru Anul Nou, frumos.

Ia mai mînaţi, măi !

A venit mai an
Veste de la mexican
De-o Olimpiadă
(Nu aceea de zăpadă)
Şi-au plecat băieţii
Dar mai ales fetele
Fluturîndu-şi pletele :
Pletele lor fluturînd
S-au făcut de aur şi argint !

Ia mînaţi-i, fetelor, hăi,

Şi pe flăcăi !

Odată
Erau nişte băieţi
Care mergeau ca pe... apă
Cine ştie pe unde se ascund,
S-or fi dat la fund
Ionel, Ionelule,
Tare-ţi plac floretele !
Nu le-arăţi şi celorlalţi
Cum asuzi şi cum te baţi,
Cum că aurul matale
E din trudă şi sudoare ?

Ia mai mînaţi, turişti,

Nu fiţi trişti,

Că se pleacă-n Africa,
Cine vrea, cine nu vrea
Şi se duc ca clipele
Mai toate echipele :
Şi cei de la 0—0
Cu englezii,
Şi cei de la 0—3
Cu portughezii,

Alo, 0—3, dragă Federaţie
De fotbal, vrem o informaţie :
Pentru Campionatul Mondial
Aveţi vreun ideal ?

Hai şi-om ura pe la Feleac
U—unde te duci cu teaşca plină
Şi te-ntorci sărac
Iar pe la Craiovă
Curge vin de nouă
Bea, taică, olteneşte
Că vin se găseşte
Iar cel mai de soi
E vinul care pică de pe locul doi

(Auzit-aţi de-un tunar
De-un tunar ce are har
Care bea un vin ciudat
De i se urcă la cap
Dar mai e o vorbă care
Zice : Capul ce te doare
Ori îl legi să nu te doară,
Ori îl schimbi la primăvară !)

Ia mai mînaţi, măi !

Şi-am ura şi-am tot ura
Dar mi-e c-o fi degeaba
Pe la baschet, pe la fete,
Am ura victorii nete
„Poli" ura ! Locul doi !
Să ne bucurăm şi noi
Şi-am mai vrea o adiere,
Acrul să se facă miere
(Iar Dobrin să se — ...pitească

Ziariştii să-l iubească !)
Mai puţini „specialişti"
Şi cît mai puţini turişti
Că de-atîtea plimbări
Nu mai avem lumînări
Să se pună în balanţă
Doar sportul de performanţă

Ia mînaţi, flăcăi !

Hăi, hăi !

Redacţia : Str. Brezoianu 13, tel. 14.02.15. Tiparul executat la Combinatul poligrafic „CASA SCÎNTEII" 40-466